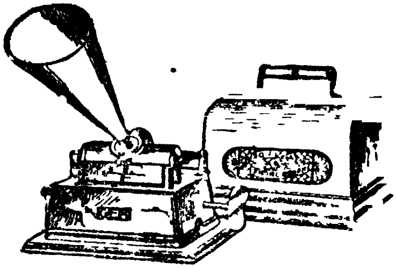
નોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ સીરીઝ નંબર ૨ જો

પવચવનો મુરબ્બો

અને

ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ

નવા વધારા સુધારા અને મ્હોટા ફેરફાર સાથે

આવૃતી આઠમી.

હાલમાં ફોનોગ્રાફોમાં જે જે નાટકોના ગાયનો અને તે સીવાયના ગઝલો ભજનો અને ઉસ્તાદી ગવાય છે તેમાંથીચુંટી લઈને લગભગ ૨૨૫ ગાયનો આ પુલોના હારમાં સમાવવામાં આવેલા છે.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

પી. પી યોગી–કુન્તનપુરી.

સુતારચાલી ઘર નંબર ૨૬૮.

ને માટે, મુબઇ મધ્યે માલેક અને પ્રીંટર કાવસજી સોરાબજી એ અબદુલ રહેમાન સ્ટ્રીટ ઘર નંબર ૧૭૯—૮૧માં આવેલા પોતાના કમર પ્રેસમા છાપી પ્રગટ કીધી છે.

સંવત ૧૯૬૯ સન ૧૯૧૩.

એકવાર વાંચો ! બે વાર બીજાને વંચાવો ! !
આવો ! સાથે મીત્રોને લાવો ! જુઓ અને બતાં
તમોને શું શું જોઇએછે ? તરેહ તરેહ જાતની ટોપો
તો
તમોને જે જે જોઇશે તે તે અમો તમોને બતાવીશું

નવો માલ ! ટકાઉ માલ ! મનગમતો માલ !

પસંદ પડેતો ખરીદ કરજો.

પણ તકલાદી માલથી ઠગાતા નહીં.

અમારા માલની સરટીફીકેટ માલ પોતેજ આપે છે

જુની અને જાણીતી

માહાલે એન્ડ કંપની

વીલાયતી તથા સ્વદેશી ટોપીઓના વેપારી.

મારવાડી બજાર—**મુંબઈ.**

ઘટાડેલા ભાવો.

ઉંચા માલની બનાવવામાં આવેલી બાદશાહી ટોપીઓ.

ઊચી બનાવટની અસલ સ્કીન ટોપીઓ.

ગએટી કેપ .... રૂ ૩

તે સીવાય વીલાયતી ક્રીસ્ટી મેકરની બનાવેલી જગપ્રસીધ્ધ હાથી છાપની બેંગલોર, હંગેરીયન, સાઈકલ વગેરે બચ્ચાંઓના ફેનસી ડરેસો, સાચી જરીની તેમજ સાદી મખમલના તથા સ્વદેશી બનાવટની હગેરીયન અને કાશમીર ટોપીઓનો મોટો જથો હમારે ત્યાં હમેશાં તૈયાર રહેછે. જથાબંધ તથા છુટક પણ આપવામાં આવે છે.

વૃન્દાવનની મુરલી

અને

ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ પહેલો અને બીજો.

ઉરદુ—ફોનોગ્રાફમાં ગવાતા ગાયનો.

---

૧ ખુબસુરતબલા.

રબકી શાન ન્યારી ન્યારી બલહારી
તોરી કહાની ઘરઘર માની જાની,
યકતાઈ ચતરાઇ પ્યારી પ્યારી સારી—રબકી
હય જહાંનમે યહ કામ કરના નેકીપે
બંદો કા ધ્યાન ધરના
ક્રોધ કામસે મુદામ ડરના.
હવસ કપટ કરત ફીરત છલકી મારી દુનીયા સારી
બેહદકારી નરનારી હર પ્યારી—રબકી

૨ ખુબસુરતબલા

દેખો યારો કયા ઝક મારા બીબી અયશી લાએ
કે જીશને આતેહી મેરા દીવાલા ફુંકા હાએ
યારોકે સાથ હોટેલમેં ચંપીનકી બોટલ ખુલવાએ
ઓર યહાંતો મીસ્ટર ખેયરસલ્લાહકા ડબ્બા ગુલ હોજાએ.
મીલે જીસ્કો જોરૂ અયસી વોહ બહાર દેખે કયસી
લાઅનત ભેજો યારો અયશી જોરૂકી અયશી તયશી
કોઈ આવે શાઇકલ લેકર ઓર કોઇ લાવે મોટરકાર
મીંયા તો ઘરકી ખાય હવા ઓર બીબી જાયે બહાર
ગયેરેકો દેકર હાથ બગલમેં ફીરતી હય બઝાર
અયશી ફેસનેબલ ઓરતપર હો ખુદાકી માર
ભટકે વોહ રાતકો નાટક ફાંટકમેં ઉલજુલુલ
મીયાં રોકે તો બીબી કહેતી હય બી કવાયટ યુ ફુલ
દેખો યારો હા તુમભી ન કરના કોઇ અયશી ભુલ
વર્ના તુમ્હારાભી યેહ કર દેવેગી ડબ્બા ગુલ

૩ ખુબસુરતબલ

હાંરે ગોરી ચાલો ન ઠારો અકેલી અલબેલી
દેખો બાલાસા જોબનવા લુટે ન કોઉ સાહેલી અલબેલ
સખીરી મંય હારી મંય હારી મંય હારી
મોહે ન સતાવો અય જાઓ
કાહે રંગીલે રસીલેસે પ્યારી નેહા લગાયા બતાવો
જાઓ અબ ન બોલુંગી તુમસે ગુઈઆં રાર ન મચાવો
ગઇ સબ જાન સખીયાં કરકે ઘાત કાહે છુપાત
મનકી બાત, ભેદ કહત હય મોહની અખીયાં—ચાલો.

૪ ખુબસુરતબલ

ચલે ઈશ્કમેં આર જીગરપર દોધાર.
ચયન આશકકો દમભર કયું કર હો,
મુસીબત ઝેલી બલાશર લેલી
તબીઅત ખેલી પહેન ગલે સયલી ભજે ઈશકકો
પ્રેમ પીયાલા જબ તુમ દીનો મત હમરી બખોરાઇ
હોરદે બાંન નયનનકે લાગે શુધબુધ સબ બીસરાઈ
પ્યારી પ્યારી બતીયાં કરત, ઘતીયાં તજોજી છતીયાં
લાગોજી, પ્યારે તોરે વારી વારી-ઈશકમેં.

૫ દાગે હસરત

આવો મીયાં બાકે મય ચંપી બનાઉ
ચંપી બનાઉ મંય પાંઉ દબાઉં
ગરમા ગરમ ચંપી યહે નરમા નરમ ચંપી
બકરા હજમ ચંપી યહે મુરગી ભસ્મ ચંપી
જેશા છયલા મય બનાહું વયશી ચંપી બનાઉં
શેઠ ગડબડ કુછ કરે ગરદન એ ચંપી ડબાઉં
ગલા મરોડ ચંપી યહે ખોપરા ફોડ ચંપી
પસલીતોડ ચ પી યહે ખુની ચોર ચ પી

૬ અલાઉદ્દીન

કંચેસા અંધેરા હુએ ઘેરા, યહાપે ફેરા જલનદર ગુરૂકા
આસ મનકી, ખાસ ધનકી, દાસ પનકી, હો પુરી સભી
ભુતોંકો ડેરા, બસેરા, સનનન બોલે હુયે જીંગા પતંગા,
ડુબા ચંદા, હોકે મંદા, ડારૂ ફંદા જીનોપર અભી.

૭ દાગે હસરત

મેં એતો શીરીકા હું દીવાના ક્યા માલ હુએ જાન ગવાના
નસીહત આપ કીસ્કો આનકર સાહેબ સુનાતે હુએ
બીયાબાને અલમમે કીસ્કો મરનેસે ડરાતે હુએ
યે સચ કહેતે હુએ હજરત આપ યાં સીરપ અજમાતે હુએ
કહી જાબાજ અપને કઓલશેભી બાજ આતે હુએ
કુચ્છ બાત નહી મરજાના—ક્યા માલ
યહાંતો તનમેં ખુદ બાકી હુએ જાને જારૂ થોડીસી
ડરાતે હો કીસે તુમ ખીચકર તલવાર થોડીસી
કે દીલમેં રહે ગઇ હસરતે દીદાર થોડીસી
એક ખેલ હુએ ખુન બહાના—ક્યા માલ

૮ દાગે હસરત

મોરી મોહનીયાં તોરે ગોરે ગોરે ગાલ
મોરી મોહનીયાં તોરે લંબે લંબે બાલ
મદસે હું મય મતવારો મતવારી મોરી ચાલ
કાંટા લગા પ્રેમકા મય હોગઇ બેહાલ
આંખો તોરી મદભરી ડોરે બડે લાલ
ઠુમક ઠુમક ચાલ ચાલ ચલે કામરોયા જયશે બાલ.

૯ લયલા

મજેહદારી ગીલોરી ભરી લાલીયાં ચાતુર હું નાર કરૂં નયારા બેપા
મારે પાનોમેં ચાર ફસે સેઠ સાહુકાર અયસો જાદુ ડારીયાં
ખાઉં ખીલાઉં મય બોડાં બનાઉં, બીડેમે છપન મસાલે મોલાઉ.
લઓંગ ઇલાયચી ઓર છાલીયા શકરબીચ આઇ હમ પાન બોડાં લાઇ
પકી પકી કળીયાં ગીલોરીયા બનાઈ બડી મજહ પાઇ જો રંગોલે કજુ
ખાઇ માનકો પાન હય જાનકો જાન હય લેલો આવ આવ
ગીલોરીયાં ખાવ ખાવ હાં હાં રંગવાલીયાં

૧૦

બદલ ગઈ નયનારે છીનત નાહીરે
કાગલ હોયતો વાંચે પૂરી કરમ ન વાંચ્યો જાય
કુવા હોય તો તાગીયેરે સમુદ્ર તાગયો નહીં જાયરે—બદલ
ખેતર હોયતો ખેડીયેરે ડુંગર ખેડયો ન જાય,
પરાયે સઈયાકી પ્રીત બુરીરે ભોર ભયો ચલ જાયરે—બદલ

૧૧ હરીશચંદર.

મન મયલ મીટે, તન તેજ બડે, દે રંગ ભંગકા લોટા
સઉ રોગ ટળે, સઉ સોગ જલે, કરે ભંગ અંગકો મોટા
જબ તાર જમે, આજાર રમે, નવ હાથ બડેજી છોટા
તન સાફ મન સાફ, હો સાફ આદમી ખોટાં—મન
લે કંદ દુધમે ઘોલા, તો ભંગ બના અનમોલા
કર પાર ભંગ ગોલા, હર બાર બોલ બંભોલા
ઉઠ ભોર નહાકો ગંગ ચડાલે બગ જમાલે રગ
નીરાલે ઢંગ દીખાવે જંગી કુડી સોટા—મન

૧૨ હરીશચંદર

રાત યક સપના મયને બદ પ્યારે આજ દેખા—રાત
જા પહુચી મય યેક દેશમે, હય રાજન !
દુર હો જાતે ઉસ્કા રાજ દેખા
જાતે ઉસ્કા તાજ દેખા, લુટ જાત સબ રાજ દેખા
સુખપર પરતે ગાજ દેખા—સપના
રાજ તારાજ દેખા તાજ મુહતાજ દેખા
રાજકે રાજાકો આફતમેં અયસા તારાજ દેખા—જા પહુચી

૧૩ હરીશચંદર

પ્યારા હમારા તું હમે દે આગ્યા જાનેકી—પ્યારા
ઈશ્વર ઈચ્છા અયશી હય તો લગે કોન ઉપાય,
ફેર બડા જો મીલના હોતો ફેર મીલુગું આય—પ્યારા.
પ્યારી હમારી જાન નહી કલ તુઝબીન પાનેકી,
દોલત સમાન અનધન લક્ષમી તન મન જીવન જાય.
નાર જો તુમશી હોન્યારી તો કયશે જીના ભાય—પ્યારી
પ્યારા હમારા તુ હમે દે આગ્યા જાનેકી.
સનપન જાને નદુ તુમારા દેહુ અપની જાન
સત્યપતી રહી ઓ પીયુ પ્યારે બીનતી મેરી માન !—પ્યારા

રાગ-કાનડો-૧૪-ત્રીતાલ

લગરવા છોડો બઈયાં મોરી, કરકન લાગીરે નાદાન ચુરીયા
દોઉ કરનસે પકડ મરોરી—લંગરવા૦
તુમારે મીલનકો આઈરે પીયરવા
સાસ નનદકી મય ચોરીરે ચોરી—લંગરવા૦

૧૫ ખુર૦ જર૦

ધુવેકી ગાડી ઉડાએ લીએ જાય
પયસેકા લોભી ફીરંગી ચારે બાજુ
જાત નહીં દેખે જમાત નહીં દેખે
એકહીમે સબકો બીઠાય લીયે જાય
હીંદુ મુસલમાન ભંગી ચમારશે ટીકીટકે
રૂપે ગીનાય લીયે જાય
દીલ્લી શહેરસે ચલે જો મુસાફીર
બંબઇ કલકતા ભગાયે લીયે જાય

૧૬ ખુ૦ જ૦

આલમમેં હુય ખુબી સારી પયસેકી
બાબા માઈ બેટા જોરૂ પ્યારી પયસેકી
જીલ્લત ખારી ઇજજતદારી પયસેકી
જહાં દેખો વહાં મારામારી પયસેકી
પયસે લાના જયસે પાના દુઃખ ઉઠાના સુખ ઉઠાના
સર કટાના જીસે જાના તબહો આયા પયસેકા
કયસી ખારી ઓ લાચારી ખીદમતગારી તાબેદારો
સબો.... ......મકકકારી એ.......કમાના——પયસેકા
અદના આલા બનીયા લાલા ગોરા કાલા બચ્ચા બાલા
દેખા ભાલા સબકો વાલા ઓ દીવાના પયસેકા
છોટા મોટા સચ્ચા ખોટા શાબુ ગોટા થાલી લોટા
કુંડી સોટા——પીના——ખાના પયસેકા

૧૭ ખુ૦ જ૦

જીસ્કા જાની જુદા હો જાવે ઉસ આશકકો નીંદ ન આવે.
બારા જોબનવા પ્યારી સુરતીયાં દેખુંતો જીયા લલચાવે મોરી જાન
ઉંચી અટારીયા ચદનકે બારીયાં ચહડુંતો જીયા ગભરાવે—ઉ૦
ગેહરાસા કુવા પાતાલ જળ પાણી ભરૂતો જીયા ગભરાવે મોરીજાન

૧૮

તક તક મારે નજરીઆં રામ,
કાલીસી જુલ્ફોમેં જીયા લલચાય—તકતક
એક તો મારે તોરી બાલી ઉમરીઆ દુજો મારે જોબનવા રાય
ત્રીજો મારે તોરે અંગીઆકી બટવા
કયા જાદુ ડારા નઝરીઆ રાય—તકતક૦

૧૯—રાગ—પહાડી—લાવણી.

કયસી બજાઈ તુને બાંસરીયાં સુન બનસીવાલે,
જીયાકો આવે નહીં ચયેન રે, દીન રયેનરે
કયા કહેનારે–સુન બનસીવાલે–કયસી૦
તેરે સુનાયે ગયો, જીકો લુભાયે ગયો
અમૃત બરસાયે ગયો
બ્યાકુલ મયે તોરી બનસીસે દીન રયેનરે
કયા કહેનારે–સુન બનસીવાલે—કયસી૦

૨૦—રાગ–માંડ–કવાલી.

હઠ છાડ સખી ચલ સંગ મેરે તોહે કાના આજ બુલાવત હય
ઈત તો તુમ બયેઠી માન કીયે, ઉતતો મોહન ગભરાવત હયે–હઠ
નહીં તુમ બીનવાકો ચયેન પડત, નહીં ખાન પાન કછુ ભાવત હય
મોર મુકટ કછુ નાહી પહેનત, નહીં અંગ સુગંધ લગાવત હય–હ
નહી ધેન ચરાવત જાયે સખી, નહીં બનસી નાદ સુનાવત હયે
અયશો હીયો તેરો કઠીન ભયો, તોહે લાજ શરમ નહી આવત હયે
જાકો જોગી જન ધ્યાન ધરત, બ્રહ્માદીક નાદ સુનાવત હયે
અયસે પ્રભુકો તું ભુલ ગઇ, વોહ તકસીર માફ કરાવત હય–હઠ

૨૧ જુલ્મેંહેશી

સઇયાં મુઝે હાથો કે કંગન ૧બનદે
કંગન બનાદે તું પોહોંચી બનાદે—સઈયાં
જો તું કહેગી વોહી સુનુગા લાઉંગા વોહી મેરી જાન
(ચલો) તેરી કસમ લાઉગા વોહી મોરી જાન
(દેખા જાઓ જાઓ) લાઉગા વોહી વોહી મોરી જાન
તઓબા તઓબા તઓબા દેખો છોડો ટુટા મેરા હાથ
(ઉઈ મર ગઇ હાએ અરે બાપરે)
બાલીભી બનવાદુ તુઝે બુન્દેભી બનવાદુ તુઝે
હસલીભી બનવાદુ તુઝે કડે છડે દોનો તહરેદાર
(હાં) અએસે ચલું અયસે ફીરૂં ફીર ન કરૂંગી તકરાર
(સચ) સબ કુચ્છ હય તઇયાર એક બોસા દીલાદે–સઈયાં

૨૨ દુશમને ઈમાન

ભાઈ કયા સુની મંયને ખબરીઆ ગમસે જીગર છલની મેરા
હીમ્મત સગરી ટુટતી જાએ હાં તોરી બીપતા સુની
ન જાએ મેરા કુચ્છ નહીં અબ ચારા—ભાઈ

શેર—ગમકી ચાદર છાગઈ શામ જો આઈ શામ
મેરે હકમેં કયા બુરી ખબર યેહ લાઈ શામ—હીંમત

૨૩ દુશમને ઈમાન

શેર

બસ માનલો ગુસ્સે ન હો આપસમે દોનો નેક હો
લો છોડ દો અબ રૂઠના દીલદાર દીલબર એક હો
છોડો રૂઠા મનાઇંકી બાતે લો આઓ
દોનો મીલ જાઓ ન જીકો જલાઓ
હટો શરમાઓ ના સતાઓ કીસકા જુલમ હુએ બતાઓ
નાહક મુઝકો ના બનાઓ—છોડો
રંજ દીલમે કરો ન જાન બખ્શો કુસુર
મય હું પ્યારી તેહારી રાખો મેહેરબાની
હુઇ લડાઈ દીલ્લગી આઇ અચ્છી લગાઇ ખુબ બુઝાઈ
ખપ્રા નહો જાઓ સીનેસે લગાઓ બહમ ખુશી લગાઓ

૨૪ દુશમને ઇમાન

ભાઈ રહેમત બરસે તુઝપર ઈસિકા બદલાદે ખુદા
મયતો બેકસહુ દુખીયારી ગુરબત આફત હુએ સરભારી
તોં રએહસાં મેરે સરપર મુશકીલ બીપતા દી છુડા—ભાઈ
સાથ દીઆ જો ભોલી તેરા ફર્જ બજાયા મયને મેરા
રહેમ તુમને ઈસદમ ખાયા જોરો જફાસે હમકો બચાયા
જાઓ હાફીજ હુએ વોહ સબકા—ભાઇ

૨૫ દુશમન ઈમાન

તુનેહી મુઝકો ખબતી કરડાલા હુએ આજ
દેખુંગી મંયભી કે હોતા હુએ કયા આજ
ગડબડસે મેરા તો ઘરભરમે હુએ રાજ
જંતર મંતર તંતર નાટકવાલોંકો આતે હંય કયા ખુદા
સરપર ચહડકર આકર જાલ બીછાને હંય
મુઝસે શરીફાંપે યહસહા—તુનેહી

૨૬ દુશમને ઇમાન

સારી તીરછી અદાને લુભા લીની
દીલપે બરછી નજરકી લગા દીની—બાંકી
કાફીર અદાપે હાય મંય તો મચલ ગઇ
હીજરમે વાકે મોરી જાન નીકલ ગઈ
ઉઠતા હુય દરદે જીગર હોતી હુએ રોતે બસર
સબ્રો કરાર છીના બેકલ કીની—બાંકી

શેર

દીલકી હાલત હમે પૂરીયાદ સુનાઇ ન ગઇ
માત બીગડી હુઈ આશકસે બનાઈ ન ગઇ
અપની તરકીબ સીતમગરપે ચલાઇ ન ગઈ
ઇસ લીએ આજ મેરી આજ દોહાઈ ન ગઇ
ચાલ સોહાની જાની નઈ જવાની માની—તીરછી

૨૭ દુશમને ઇમાન

કપતાન—મોટે પેટવાલે મીયાં જાઓ
બુટેમીયા—જાઓ કપતાની નહી દીખાઓ
કીમીઆ—દોનોમે લડાઇ ખુબ ચલી હુએ
બુટેમીઆ—સમઝા હુએ કયા ચેહ મુઝકો—મોટે
કામીઆં—મંય હું પ્યારે પ્યારી તેરી
બુટેમીઆં—વાહ કીસમત મેરી ખુલ ગઇં
કીમીઆં—હાં એક પાગલ હુએ એક ઊલ્લુ
કપતાન—જાઓજાઓ મરજાઓ ગડજાઓ મુંહ ન દીખાઓ

૨૮ અલાઊદીન

હમદમ આઓરે, ધાઓ સબ મીલકર સહેલીઆં—હમ
યે અબ કએસા પુર ગમ થા,
ડરડર જીયા મારે કાપે, મન ગભરાય—હમ
દોડો દોડો મીલકે સારી, મેરે દીલકી બેકરારી
દેખો ભાલો બારી બારી, સારી વા કીધર ગઈ
ગડગઈ, મરગઇ કીધર ઊડ ગઇ,
સારે ઘરમેં, હુએ નઝરમેં, કોઇ નહીંરે—હમદમ

૨૯ ખુબસુરત બલા

હુવે બાઈકાટ મીલા ટીનપાટ ગઇ તેરી મેરો જોરૂજી (૨)
ક્યશી ડાલીથી લુટ માંગે ફાસનકા છુટ
કબી ન લાવે સુટ, મડમ જાયે રૂઠ
અયશી બનીથી ફેશનપે લુટ,
મુજે તો મેરી જોરૂને સમજાથા ભોટ
ગઇ ઘરસે બલા, પાપ સરસે ટલા
અબતો વોહ ટોપી અમ્માના પુરાના વોહ જામા સજા કે
કરે ઠાઠ માઠા

૩૦ ખુબસુરત બલા

હાંરે કોઇ બાંકો સીપૈયા લુભાય ગયો,
હાંરે મોરે જીયા હીયામેં સમાય ગયો—હાંરે
તન મન બારા જોબન પ્યારી ફબન વારૂં જીયરવા
સંઇયા દીવાની બનાએકે સોહાયે રીઝાઈ ગયો—હાંરે
કોઉ ઓર કુછ સુઝત નાંહી અયશી ઝલક દીખાયે,
આ બસે નયનમેં મોરે રાખું પલક છુપાયે,
અબતો હુય ધ્યાન એહી ઊનપર કુરબાન ગઇ
તન મન ધન વાર દઇ છયાલા મોરે મન ભાય ગયો

૩૧ સુફેયદ ખુન

દુનીયા એક મુસાફીર ખાના હુય પ્યારે નામ ન અટકાના
સાંજ સમજકે આ બયેઠે હુય, ભોરકો હુય જાના
ચુન ચુન મટ્ટી મહેલ બનાયા લોગ કહે ઘર મેરા
ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા, ચીડી રયન બસેરા
મત લલચાના દીલ ન લગાના હરકા ગુન ગાના.

૩૨ સુફેયદ ખુન

ચીતવનને તીરન જારી દીલપર ઓહ મારા
મય દીલ દેકર પચતાઈ ઊલફતમેં ન રાહત પાઇ
ચાહતસે બાજ આઈ દીલમેં હુય પીતલ સાઈ
યેહ તનમન સારા તુજ પરવારા દીલપર સાર—મારા
મહુબતકી ચાહત સારી હુય દો દીનકી સબ દીલદારી હુય
બસ મુહ દેખેકી યારી હુય દીલપર આહ મારા

૩૩ મીઠા જહર

માન ગોરી ન મોરી ઠઠોરીપે, નાક ઘીસનારે,
ચલરે ગોરી બનાવન વાલે ગોરી બનકો મુંહતો
બનાં લે મેરા ન પોછા લે જારે રીજાલે-જા જા જા
રહમ ખુદારા પરી દીલારા મયેં હું ગુલામ તુમ્હારા
વાહવારે સપેરે પૂરે લુટેરે યે હથફેરે
યે ગુન તેરે અમસે તો મેરે લાખો હય ચેરે-જા જા જા-મા

૩૪ મીઠા જહર

અટારીયોપે ગીરા કબુતર, આધી રાત
સુન ભાઈઓ હમારી હમ તુમ કરે દો દો બાત
નહીં નહીં દીવસ ભાઈ તેરા જાગે સારી રાત
ખેંચ લાયા હય ભલા કોન સરે બામ મુજે
લોગ કરતે હયે તો કીસ નામસ બદનામ મુજે
રાતકે વકત દો પાઉઓ છુપકર આના
આપહી સોચ લો હય આપસ કયા કામ મુઝે

૩૫ મીઠા જહર

મેરી પુલતી પુલતી જોબનકી ડાલ રખુંગી કયસે સંભાળકે
એ જવાની દીવાની આ ગઈ કહાં રખું મએ ઈસકો સંભાલકે
ટહાં જોઝનકે હમલ નીરાલ વહાં કગનને પાઉં નીકાલે
પડે દો દો મુસીબતસે પાલે ઊસે તાલાશ કરત જાઉંતો
ઈસકો રખખુગી કઅસે સંભાલકે—મેરા

૩૬ દીલ ફરોજ

દીલે નાદાનકો હમ સમજાએ-જાએગે
હીજરમે જીનકે જાન ચલી હય
ન વોહ એહલે સીતમ બુલવાએ આએગે
સખ્ત પથરસે જીયાદા હય તેરા દીલ કાતીલ
હુઇ આશાન નાજ્ઞબાજકી મુશ્કીલ કાતીલ
ઉરફ બેદરદ સીતમ પેશાઓ જાહીલ કાતીલ
ન કીયા જીબ્હા ગયા છોડકે બીસમીલ્લ કાતીલ
દહને જખમે પુકારા કીયા કાતીલ કાતીલ
કીસે જખ્મે જીગરકે એહચરકે દીખાએ જાએંગે દીલે નાદાનકો

૪૬૨૭

૩૭ દીલ ફરોસ

દીલ જાની મેરે મેરી તુને કદરભી ન જાની
અબ આવો સંઈયા સતાવો ન સંઇયા
નજર આવો સંઈયાં નજર આવો સંઇયાં જાની દીલ બર
જો ચમનશે ગુજરે તું અયસલા
તો યેહ કહેના બુલ બુલે જારશે
કે બીજાકાં દીનભી હય સામને
ન લગાના દીલકો બહારશે.

૩૮ જેરી સાપ

સાવલ બાંકેરે નજર મોરી આ ગયે
ન કુછ કહે ગયે ન કુછ સુન ગયે
મોરી બાલી ઉમરીયામેં રોગ લગા ગયે
કયા ખબરથી કે કોઈ તીર અદા હોતા હય
દેખ લેનાભી હસીનોકો બલા હોતા હય
મીઠાં મીઠાં સાયહા દરદ ઝરા હોતા હય
જલમેં તનહાઇ મેં હોતી હું
કીસે પૂછુ કે મેરે દીલમેં એ કયા હોતા હય

૩૯ ઝેરી સાંપ

પાપી પપીહા જારે જારે જારે નકારે કારે કારે
પીપીકીં બોલી ના બોલ બોલી ગોલીસી લાગે
જાગે મયન બયનસે જા જા જા
જાનત માનત નાહીં દુ:ખ કાહુકા
કુકોંને હુકોંને ભાલે સભાલે હય છાતીમેં છેદ કીયે
પીયા બીના જીયા ડરે તેરી ધુન ધીર હરે તન અગને લગે
કાહે સતાવે દુખીયારી હું બેચારી આહો જારીકી હય બારી
હાય સઈયાકો આને દે તાનૂ પે તાને દેરે જા જા જા

૪૦ ભુલ ભુલઇયાં

ચલો જગ કરેં ન હીરંગ કરેં દીલ તંગ કરે
મીલ ઢંગ કરેં સભી સંગ કરેં, ચલો યારો સારો
મારો મારો છાપા મારો ઘાત કરો સભી સંગ કરે—ચલો
હમ જરી સીતમગરી સીતમગરી દીખાએ, યારો
સીપ હગરા દીલાવરી દીખાએ, હાં હાં હા હાં હાં
કામસે નામ હય યાર, ઈધર ઉધરસે ભરકે કીસે
જરસેં હમ ફીરેં.

૪૧ ભુલ ભુલઇયા

સબ ઘર પાગલ, સબ ઘર પાગલ સબ ઘર દીવાના
અન્દર પાગલ બાહુર પાગલ ચકકરમેં આના
નોકર પાગલ ચાકર પાગલ કીસકા ગમખાના
સબમે અબદુલ કરીમ દાના
યા ખુદા કયા હુવા ગજબ, યા ખુદા પાગલ હુંય સબકે સબ
કયા કરના મેરે મઓલાં. હુંય પાગલ આલા, અઓલા
હુય ખુન હમારા ખવલા, છુટા પાના ખાના
આગ લગાઓ તુંમ દરદર ફીરના હો મહેરમ;
સબમે અબદુલ કરીમ દાના

૪૨ ભુલભુલઇયા

તેરી મેરી જોડી બની
પીયા પ્યારેપે જાઉ નીસાર સુંદર જીયા પ્યારે આજા મય વારી
મેરી જાન નયનાસે નયના લગાઓ
મુઝે ભારીસી સાડી દીલા લારે જીસમે ગોટા કીનારી
મસાલા હો આલા દીલબર સુનદર મનહર જાન
લે સામાન ચલ દુકાન-
મય કુરબાન મય કુરબાન હું હરબાન

૪૩ ભુલભુલઇયા

સુન દીલબર સુદર જાન જાના
સબ તન મન ધન કુરબાન જાન
પડી જો નજરીયા તું મેરી સુંદરીયા જોબન ભરી મદમાતી
    મુજરીયાં
મીલકે સવરીયાં ચલેગે બજરીયા
ચમક દમક રગ લાએંગે સુંદરીગાં—લે દુંગાજી હાં
મય ચોલી સાડી લેદુંગા—જીહાં
મય ઘોડા ગાડી લેદૂગા-જીહા
મગ બાગો બાડી લેદુંગા-જીહા
મય મીઠી તાડી લેદુંગા-જીહાં

૪૩ — હામાન

કરમ કર મેરે હાલપર આએ કરીમ
તેરા નામ રંહેમાન હુએ ઓર રહીમ—કરમ
તુંહી દોનો આલમકા સુલતાન હુએ,
જહાંમેં ન માયા તેરી શાન હય—કરમ
પૂના હોનેવાલા હુયે સબ કારોબાર,
રહે નુર તેરા શદા આશકાર—હામાન

૪૪ — ભુલભુલઇયાં

મલા મુંબઇલા જાયચા તીકીટ કાડુન કવા દેઈના
આલા ખંડાળ્યાચા ઘાટ તીથ ગાડી હોત તાટ
આતા બોગદીય તુન ગાડો કાવ જાઇના
માજી ગવલ્યાચી રાધા કાશી ભોવલા દુધ
ગોરે ગાલ દેના તન રાહીલા

૪૫ — ખુદાદોસ્ત

કયા ખુબ મજેહદાર હુયે યે ચાહકા પ્યાલા
લો ઇસ તરંગ તૈયાર હુયે યે ચાહકા પ્યાલા—કયા
છે ટાંક શકર દુધભી નૌટાંક પડા હુયે,
આલાઈસે તૈયાર હુયે યેહ ચાહકા પ્યાલા-કયા
ઈસ ચાહકી હરદીલમેં ભરી ચાહ ન કયું હો,
માઅશુકે તરેહદાર હુયે યે ચાહકા પ્યાલા—કયા
બરસાતમેં ઓર જાડેકી મોસમમેં કહું કયા,
ગરમીસે મદદગાર હુયે યે ચાહકા પ્યાલા—કયા
કાફીકો મંએ કુરબાં કરૂં ઓર કાવેકો સદકો,
સાલમકો કરે પ્વાર હુયે યે ચાહકા પ્યાલા—કયા
કયા શીરો બીરંજ કેશરો શરબતકી હકીકત,
ઈન સબકાતો સરદાર હુયે યે ચાહકા પ્યાલા—કયા
પીના હોતો પીલો અભી પચતાઓગે આખર,
બીકતા સરે બાઝાર હુયે યે ચાહકા પ્યાલા—કયા
યેહ ચાહ મહોબતકી હયે ચીનાઇ નહી હુયે,
આફત ઝરીફ ઝાર હુયે યે ચાહકા પ્યાલા-કયા

૪૬ અસીરે હીરસ

મજા દેતે હય કયા યાર તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે
નીકલે મેરે દીલશે આહ, જાતાથા વોહ રસ્કે સાહ
દેખા દુશ્મનકે હમરાહ, દોનો હાથ ગલેમેં ડાલે-મજા
પહેલેથી મુજશે તકરાર અબ તું કયું કરતા હય પ્યાર
અબ તેરી તરફશે યાર મેરે દીલમેં પડ ગયે છાલે-મજા
તેરી ભવેં હય યા સમશીર, તેરી ચીતવન હય યા તીર
હય આંખો બુતે બે પીર યા હય જહર ભરે દો પ્યાલે-મજા
કોઈ દમકા હું મેહમાન, એક નજર ઈધરભી જાન
મેરી આંખો કે કુરબાન, ઓ મુહ ફેરકે જાનેવાલે—મજા

૪૭ આસીરે-હીરસ

તોરી છલબલ હય પ્યારી તેરી કલબલ હય ન્યારી
કરો ઘાતો ન મોસે સાંવરીઆં જાન
તેરી જુલ્ફપે હય કાલી તેરે ગાલોપે લાલી
તેરે નયનાકી લાગે કટારીઆ જાન
જાઓ જાઓ નાદાં મોહે બનાવો જાન
નયનોસે નયના મીલાઓ મોરી જાન
એજી છોડોજી હાલ કરો ઓરતસે ઘાત નહીં યેહે બાત
એજી વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ-તોરી

૪૮ બકાવલી

કોઇ રબકી મરજી કયા જાને દુનીઆ મતલબ અપના જાને
જો જીસપર બીપતા બીદતા હયે જાને મોલા જાને-કોઇ
જો મેં જાનુ તું કયા જાને પ્રરમાના ઇંદર રાજાને
નુરીમે નુર સમાજાને આદમકો આદમ પાજાને
જબ રંગમે રંગ મીલા જાને તબ તનસે સંગ છુટા જાને
કોઈ રબકી મરજી કયા જાને

૪૯ બકાવલી

ચલ ઘોડે અસવારરે ચલ ઘોડે અસવાર-ચલ
ટીકટીક ટીકટીક ઘોડા સટ સટ કોડા મારરે—ચલ
નાન કબાબ ઓરભાજી જીસપર બેવડા બોટલ ચારરે—ચલ
બલ બલ જાતું, યાર બનાતું, દેખ મેરા સીંગારરે—ચલ

૫૦ મુર.દેશક

છાંડો છાંડોજી મોરી કલઇયાં,
દુખાવ નહીં બઇયાં પડું મેં પઇયાં પઇયાં
ઓહ ડગરીઆં સબ તોરે ડગરોયા કરો દેખો જો લડકઇંઆં
કોઈ સખો જો સુન પઇયાં આ આ આ આ જઇઆં
ચુરીયાં મારી કર કાહ દેખો તુમ રામ દોહાઈ
કાંપે હીયાં જીયાં એ મય રસીયા કર્યા મન બશીયાં
આવોજી આવોજી ના તરસ-વોજી હે હે હે હે બાકી જનીયાં

૫૧ મુરીદેશક

બુટી પીલાકે લુભાઈ ગયા, કોઈ સુજે
બડી સવેરે જો કોઇ છાને વાંકી લંબી ડીટ
ઊડત ચીરાઇયા વાહ પહેચાન ગીરી સડક સેઈટ, સવેરે ફેર છનેગી
દુસરે પહેરે જો કોઈ છાને વાકે લંબે કાન,
તવા કટોરા બેચ ડાલકે ધરે લોટે પર ધ્યાન, સવેરે ફેર છનેગી
તીસરે પેહેરે જો કોઇ છનેજું ભાદવકી કીચ
ઘરકે જાને મર ગયે ઓર આપ નશેકે બીચ, સવેરે
ચવથે પેહેરે જો કોઇ છાને બચ્ચા આપહી આપ
બેજોરૂ બેસુસરે કહો છે બચ્ચેકો બાપ, સવેરે

૫૨ બજમે પ્રાની

મોહે રેસમકી સાડી દીલાઓ
સાડી દીલાવ ચોલી પહેનાવ એ ધનીયા દુકાનીયાપે મોહલે જાવ
ગોટા કીનારી દહેલીશે મંગાદો
લાદોગે નામપે કુરબાન હાં હાં મેરી જાન એક વાર બોસા
સાડી લાદો ચોલી લાદો ફીર બોસા માંગો
ચાલો મારકીટ આવ, પહેલે પઇસે તો દીખલાવ
પાસ પાઇ નહી ચાર મારવાડી દે ઉધાર તોહે પ્યારકી બહાર,

૫૩ ઈન્તેકામ

સઇયાં મોરી માન લે મયતો હારી વારી—સઈયા
ઈનતી બીનતી કબસે મય સમજા રહી
મોરી માનલે લય તેહારી વારી
કાલી કાલી ઘટા નંયા રંગ દીખલા રહી
ચાલો સખી સેજરીયાપે બીજલી ડરા રહી—માનલે

૫૪ ઝેરી સાપ

દેખુગી પ્યારે અબ્બાકા મુખડા
પ્યારા પ્યારા. પ્યારા પ્યારા, પ્યારારી—
ભુલે હુવેથે હમેં અબતક દીલસે
દીલસે જાયગા સારા સારા; સારારી એક મુદતકા દુખડા
રખ્ખેગા ઉલ્ફત બહુમ અબ સબ કુન્બા
કુન્બા ફીરતાથા મારા, મારારી—દીલ ઉખડાહી ઉખડા

દાદરા—માંઢ—૫૫

મોરા જોબન બીતા જાય બાદીલાં બેગે આયોરે,
પીચુકો પતીયાં લીખુ મંય તોપે લીખું સલામ,
જા દીનસે પીચુ બીછડ ગયે નેનન નીદ હરામ,
મોરા જોબન બીતા જાય બાદીલા બેગી આયોરે
સાજન ચાલે ચાકરીરે ઘર ઘોડે પર જીન,
જો મંય એસા જાનતી તો લેતી ચાબુક છીન—મોરા જોબન
જીન નેનસે દેખતીરે કહાં ગયે વો નેન,
તીલ તીલ પ્રીત બડાઈકે અબ લાગે દુખ દેનરે—મારા જોબન
નદી કીનારે ધુવાં ઉઠત હય મંય જાનુ કુચ હોય,
જીસકે કારન મંય જલી કહી વોહુ ન જલતા હોય,
મોરા જોબન બીતા જાય બાદીલા બેગે આયોરે.

માંઢ—દાદરા–૫૬

ઉઠો પીયા જાગો અકેલી ડર લાગે, ચુન ચૂન કલયાં સેજ બીછાઈ,
ઇતનેમેં હો ગઇ ભોર રે—ઉઠો૦
આધી આધી રતીયાં કે પીછલે પહરવા
તડપ તડપ જીયા જાયરે -ઉઠો૦
આંબાકી ડાલીપે કોયલયા બોલે,
બનમેં બોલે મોરારે—ઉઠો૦

૫૭ શહીદે નાજ

મેરા દીલતો દીવાના જાન તેરે લીયે
બાલ બાલ ગજ મોતી પીરોઉં
મોરા બાલાશા જોબના તોરે લીયે
નાલશ કરોગે મય કરને નદુંગી
મયને છોડા જમાના જાન તોરે લીયે.

૫૮ ખુનેનાહક

માનો માનો માનોરે પ્યારી બતીયાં
જા જા નાહી દીખાવે, તું જતીયાં એહ બતીયાં સુરતીયાં
બોસા દે એક ગોરે ગાલકા પ્યારી,
જાન બોસા દે એક ગોરે ગાલકા
ચલ મુએ હટ ઘુસ તું મંગુસ મુએ
મચ જો જાઉંતો પસ્તાયગી દુલ્હા કહા મુજશા પાયગી
નીકલ નીકલ ઉધરકો ન ચલન અબ ચંચલહાં

૫૯ કૃષ્ણ ચ૦

પુલ લેજોરે રસીલાં નાજુક પુલ લેજોરે
મારા પુલ તણાં નથી મુલ સુંદર પુલ લેજોરે
પુલ લેજોરે રસીલાં કોમળ પુલ લેજોરે
હું તો વેચું છું પ્રેમને મુલ—સુંદર

૬૦ કૃ૦ ચ૦

પ્યારી માલીની મતવારી અંગે ધમક ભરી પ્યારી ભારી
તારી કીકી કામણગારી—પ્યારી
કયાંરે બન્યાં ગોરી નાજુક બાળા
કયાંથી શીખ્યાં ગોરી નેણોના ચાળા
વેણો શીખ્યાં કયાં ગોરી મરમાળાં
લોભાયે નારી બીચારી-પ્યારી

૬૧ કૃ૦ ચ૦

રસવાલે નીંબુવા લાઈ સાંવરીયાં મયેં તોડકે
આમન ખટ્ટી જામન ખટ્ટી ખટ્ટી સબ તરકારી
મીઠે દોનો જુબનાં મેરે યે નીંબુવા સરકારી—રસ૦
જુઈ સુંધી બેલા સુંધા સુંધા હર ગુલ ભારી
ગોરે ગોરે ગાલોમેં હયેં ખુશબો સબસે ન્યારી—રસ૦

૬૨ કૃ૦ ચ૦

દીન દયાળું છે મારો શ્યામ મારો શ્યામ મારો શ્યામરે
કરૂણા સાગર ભકત વત્સલ એજી ભીડ ભંજન એ કરૂણા સીંધુરે
રહેમી સઉપરછે સુંદર શ્યામ સુંદર શ્યામ સુંદર શ્યામરે કરૂણા૦
કીડીને કણુ હાથીને મણુ
એમ સઉને પોષે મારો કહાન મારો કહાન મારો કહાનરે—ક૦

૬૩ સન્યાસી

સહુ સાહેબો પધારો, મારી શોભાને વધારો
વરઘોડો છે મારો, આજે
ઘોડાગાડીઓ જોડાવું બેંડ વાજાં વગડાવું
મોટી મોટરો મંગાવું, વાગે પં.પં.પ.
મોટો મંડપ રચાવુ, લેટ કીટસન લગાવુ
રૂડાં ગીતો ગવડાવું ....વર
જરીનો જામો પેરીશ હું, છબીલો ઘોડે ચડીશ હું
નાણું નાખી દઈને તું, ઘોળામાં ધુળ ઘાલેશું
છેડો બાંધીને ચડું, છાબેલાની સાથે—વર

૬૪ સન્યાસી

હેરી આઈએ સાહેલી ગુન ગાઈએ રાધા વરકો
જાઈએ જીવનપર વારી, પ્રીય પ્યારી
કુંવર કનઈયા, બંસી બજઈયા, ધેનુ ચરઇયાં લેઉં બલઇયા.
લટક લટક આવત લાલ સોહાવે સંગ ગ્વાલ
રાધાકો પ્રાણ પ્યારો, નટવર શ્રી નંદ દુલારો
હસત હસત મોરો મનહર લીનો લાલ બાલપે વારી

૬૫ સન્યાસી

પીટયા હઇયા પુટાને, હું હાથમાં રમાડું
એ ઘરડા ધુવડને, હું નખરે નચાડું
જો કહું કરો સલામ, કે'શે આપનો ગુલામ
તો તો લીલી મારૂ નામ
પીવાડું પાંદડે પાણી, ફરૂં હું થઈને શેઠાણી
કહુ પ્યારા છો મારા, તમારી હું દારા, હસીને હસાડું
પહેરીને પુલ ડરેસ, ફરૂ હું ફેસનમાં
ન ચાલું જમીનપર, ઉડું બલૂનમાં
હાથોમાં, બાથોમાં, વ્હાલાની રહીને પ્રીતીરસ પીવાડું—પી

૬૬ જુગલ જુગારી

મનરે ભમરા જા ઉડી હાવે, પીયુને ખોળી અહીં લાવે—મનરે૦
વાટ્ જોતાં વીતી રયણી, આંસુડે વીત્યો દીન
હઈયા બંધ તુટવા લાગ્યા, મૃત્યુ થશે પીયુ વીણ—મનરે

૬૭ સન્યાસી

ચાલો લટકેથી ચાલ, બની અલબેલા લાલ
ખુબ મીલાવ્યો તાલ, વરણાગીઆ
ભલી લાગી છે ભાલ, થયા નસીબે ન્યાલ
વાહરે પ્રાંકડાજી લાલ, વરણાગીઆ
મીંઢલની બે જોડા મંગાવો. પીઠી ચોળાવો પ્યારા
હીરા મોતીના હાર પહેરાવો, ફરૂં ફેસનમાં પ્યારા
ગીતો ગવાડું લાંબા લ્હેકેથી પડઘમ ઢોલ મહી સારા
ખરરર—ધુમ
પરણે છે લાલ લટકાળા, પેરીને વરમાળા, છબીલા છોગળા
રે લાલ વરણાગીઅ

૬૮ સન્યાસી

હંબા હાં ચાલો
શ્યામલાલ શેઠીઆને જઈ સમજાવીએ, ઠીકછે
પુલણજી પ્રાંકડાને ફંદમાં ફસાવીએ, ઠીકછે
કમળના કંથજી સ્વામી સુજાણ છો
વાહરે અલબેલી તું ગોરી ગુણ ખાણ છો
જાય છે લેવા મારા લાલકાકા લાણજો
આપણું શું જાય ભલે થાય રમખાણ જો
હંબા હાં ચાલો, વખત જાય ઠાલો, આંધળે બહેરૂં જઈ
આજ અથડાવીએ

ગઝલ—૬૯

અગર હમ બાગબા હોતે તો ગુલસનકો લુટા દેતે
પકડકર હસ્તમે બુલબુલ ગુલોસે જા મીલા દેતે—ટેક
જો હોતે બાગકા માલી લગા દેતે પુલકી ડાલી
ગુંથાકર હાર પુલોકા વો દીલ ભરકુ પેના દેતે
જો હોતા બાગકા ભવરા કલીકે બીચ છુપ રહેતે
મજા ઊલફલતકી લેલેકે સુબો હોતે નીકલ જાતે
હમારા દીલ અગર પતંગ હોતા ઉડાતે ગમકે ડોરેસે
ચખકે ઇસ્કકા મજા પતંગ ઊસકા કટા દેતે

૭૦ વીણાવેલી

અરે શું માનવનો અભીમાન પલકમાં ટળી જશેરે
અરે જેમ પીપળ ઊપર પાન પલકમાં ખરી જશેરે
પલકમાં ખરી જશેરે, માટીમાં મળી જશેરે—અરે૦
ઘડી જીવતરમાં ઘડી એક સુખની નાઆ......રે નથી,
મુઢ મમતમાં તોયે મરતા આઆ........રે મથી
પામર નર નાદાન—અરે શુ૦
કાયા કલેવર કારમુ છે ગદકીનો ગાડવો,
સમજુ જને સમજી જઈ અભીમાનને વણસાડવો
અભીમાન ફણીધરને નહીં દુધ પાઈને પેધાડવો,
રાવણ સરીખે માનથી લીધો નથી કંઈ લાડવો—અરે

૭૧ વીણા વેલી

કાયા કાચો કુભ છે જીવ મુસાફર પાસ
તારો ત્યાં જાણજે, જયાં લગી શ્વાસોશ્વાસ
સદા સંસારમાં સુખ દુ.ખ સરખા માની લઇએ,
રાખે જેવી રીતે રામ, રંગે તેવી રીતે રહીએ સદા૦
પીંપળ પાન ખરંત, હસતી કુપળીઆં
મુજ વીતી તુજ વીતશે, ધીરી બાપડીઆં
નહીં જેવીમે તેવી નીત્ય કોઈની નભતી જોઈએ.
દશાના ઢગ રૂતુના રગ જેવા દેખી લઈએ—સદા૦
કદી મોહલાતો માળીઆં, કોમળ છપ્પર ખાટ,
કોઇ દીન એવો આવશે ભુખ્યા ન મળે ભાત—સદા૦

૭૨ વીણા વેલ

સુંદર શામળીઆ. નામ જપીશ નીત્ય તારૂં,
મનહર ના મળીઆકાશી કરવત ધારૂં,
શામળા શણગાર હમારા, કાળજું હરયુ કામણગારા
વીનવે કરગરી દીન દારા, દરશ દો દીલદાર તમારા
કયાં હું કહું દુઃખ મારૂં—સુંદર શામ૦
આસપાસ નહી વાસ નીહાળું—અહહ ત્રીભુવન ભાસતું કાળું
નીરખું નહીં કદી મુખડું રસાળું—જઈ હીમાલય ગાત્ર હું ગાળુ
સાક્ષી દેવ દયાળું—સુંદર૦

૭૩ — વીણા વેલી

પ્યારે તોરે અંગમેં પુલનકી બહાર હય—સ૦
પુલનકે બાજુબંધ પુલનકે ગજરા
ઓર સોહે પુલનકા ગલે હાર હય—પ્યારે
નેના કમળ ઓર ચહેરા ગુલાબ હય
ગોરે ગોરે ગાલ સઈયા ગુલે અનાર હય—પ્યારે

૭૪ — વીણા વેલી

છોડોરે કુંવર મારા હાથને
અમે જપીએ નીત્ય નાથ—છોડો૦
આઘા રહો અલબેલડારે અમે જોગીઓનાં બાળ,
સંસારને ઝેર જાણીએ છે પ્રંપચ પ્રેમ જાળ,
બાળા અમે પ્રજાનાથ—છોડોરે૦
જોયા પ્રજાના નાથ તમેરે, તજી બાળા અનાથ,
સંસાર જેણે સુધારીઓ સ્હેજે તોડયો તેનો સાથ—છોડો૦
રાજા રમી રહયાં વ્હેમમાં રે ભુલી સ્નેહ ને સંબંધ,
હવે તે કરૂં શું હાય યોગીની, પામુ પ્રેમદા પ્રસંગ—છોડો૦

૭૫ — અશરૂમતી

જપતી પ્રીતમની જપમાળ જુવતી જો અલબેલી
જોબન રસ રંગે જોની આ બની ઘેલી
વ્યાકુળ વૃક્ષના વીણ વ્હાલી વેલી—
તન મનમાં વ્યાપી રહયો જોબન વસંત જંગ
રસભોગી–રસીઆ વીના રમશો કયાં રસ રંગ ?
જાણ્યું ન જડીઓ કોઈ રસીઓ રગીલો
ચપ ચપ કરતી લેતી જાતું ચબેલી વ્યા૦
પેટ દુઃખે શીર પુટતા સંકટ બા ન સમાય
બળતાને બાળી સખી હઈડે શું હરખાય
આહા ! અકળાએ શાને છેલ છબીલી–વ્યા૦

૭૬ — તાજે નેકી

ગજરા બેચનવાલી નાદાન એહ તેરા નખરા,
ગાલોંકી લાલી હય તેરી, નીરાલી આંખોમે હય કયસી લાલી
કહી લડ ગઈ અહીં અડ ગઈ
ખુબ નીકાલી હય દેખા એહ ભાંલી બાતોંમે હય ભોલી બાલી
કહીં ડર ગઈ કહીં મરગઈ

૭૭ અશરૂમતી

હરજાણુ—ચાલ ચાલરે મારા રંગ રસીઆ,
ઊભા વેચુ એવા સો કાણીઆ
ગંધાતી ગોળીનાં પાણી કોણ પીએ,
હું તો ચંબુનો પીનારીરે
એની ગાભાની ગોદડીમાં કોણુ સુએ,
હું તો પલંગની સુનારીરે
હવે રોટલો ને ડુંગળી ભુત ખાએ,
હું તો હલવા જલેબી જમનારી
મારૂં મન મોહયું રે મીયા કમાલથી
કમાલ—ચલીએ બીબી ચલીએ બીબી
હરજાણુ ચલીએ–ચાલ૦

૭૮ દોરંગી દુન્યા

હઠીલું મારૂ મન હરખાવેરે
ખુબ રીઝાવે મને, દીલડું ધુજાવેરે—હઠીલુ
કારી કટારી કાલજે મારી, ચાલ ઢાલ પર જાઉં બલહારી
મનને કેમ કહું રે ? મન હમજી રહું રે !
દીલથી બે દીલ હું તો છઉં રે !
પ્રાણ દઉં રે ! હાંણ લઉં રે !
મધુરી તારી હુરત હુંદર મને બેકલ બનાવેરે—હઠીલું

૭૯ તાજે નેકી

લો પુલ જાની લે, લો પુલ જાના લલોરે,
પુલોમેં પુલ ચંબેલી, નરગીસ બડી રસીલી,
ગજરે સોહાને યારોરે –લો પુલ
માલન હુ છેલ છબેલી, પુલોંસી મય રંગીલી
ચમપા હું નામી યારોરે—લો પુલ

૮૦ અશરૂમતી

ઓ મારી રંગીલી હરજાણુ, છબીલી હરજાણુ,
હરજાણુ ગુલાબનો ગોટોરે, તારો જગમાં જડે ના જોટો
ખવરાવું પીવરાવું હાથમાં નચાવું—વાળે તું રખે ગડબડ ગોટો
લાહી લુહીને પરણ્યો પરાણે, મનથી હું માતબર મોટો
હરજાણુ—એ મારે તો જોઈશે શીરો પુરીને સાથે સાતવાના હંઅં
કાણીઓ—અરે અહીતો મળશે રોટલો ને ડુંગળી શીરો
પુરી તો નાણુંના ટાણું હંઅં

૮૧ ખાબે હસ્તી

મય આફતકા પર કાલા હું સચ્ચો હીકમત ફીતરવાલા હું
રગડે ઝગડેકી હાંડીમેં હલદી મીરચ મસાલા હું
કીસમતકા મારા પોટા હું મય ફીરભી મીર ફજીતા હું
લુચ્છે ગુનદે શોહદે બદમાશોકા મય તો દાદા હું
તુમ મુજકો સાંપ સમજો ભૂતોકા બાપ સમજો
દુનીયાંકા પાપ સમજો જો ચાહો આપ સમજો

૮૨ સુપૂદ ખુન

કર ગઓર ગર હુએ દાના પડે તો ન પચતાના
ગીઆનીકા ગુન ગાના—કર
દીલકી દીલમેં સોચલે પહેલે ઉસદમ લબપર લાના—કર
જીસને બાતકી રીત ન જાની ઉસને કુછ ન જાના—કર

૮૩ જુગલ જુગારી

નાંહીં બનશેજી પ્રીતીનાં મોતીનું મુલ
મોતોનુ મુલ આખી દુનીઆ છે ડુલ—નાંહી
હીરા માણેક દામ કરોડો
પ્રીતીના લ્હેજામાં એ છે વસુલ—નાંહીં.

રાગ—ઠુમરી—૮૪

ઘર જાનેદે છાંડ મોરી બૈંયા (૨)
હાં હાં કરત તોરે પૈયા પરત હું
મોહનસેં ઝઘરઇયાં—ઘર
અગર નગરકે લોકવા સુનતહે (૨) ચરચા કરત બ્રીજ નારીયાં,
જાઓજી જાઓજી તુમ ખાઓગે ગારીયાં,
છાંડદે મોહન લંગરઇયાં—ઘર

રાગ હોરી—૮૫

મોપે બરજોરી કર રંગ ડારો (૨)
જો તું કહાવે નંદ મહેરજીકો કુંવર કન્હાઇ
બ્રીજકો છોરો કારો—મોપે
લાખ કહી પર એક ન માની કાહુ બોધ ઠાડો નઠારો
પીચકારો અચાનક મારી બંગરવાને
ભીંજ ગઈ તન સારી, દેખો અચરા પકર
મોરો બદન ઉઘારો—મોપે૦

ઠુમરી—૮૬

એક ચતરનાર કરકે સીંગાર, ઠાડી અપને દુવારે
જીયાં નીકસ બહારે એક પલક માર હસ મારા મન લીનો—એક

રાગ—ભુપ કલ્યાણુ—ત્રીતાલ—૮૭

છબ સુંદર દીખાયે લીનો મોહે લુભાયે
મોસે મધુર મધુર રસ બતીયાં બનાયે—છબ૦
બાત કરત મુસકાયે કાયે
ઇત ઉત ચીત વત કછુ ચીત ચુરાયે
અયસો ચંચલ મન મેરો હરત ધાય—છબ

રાગ—દેશ—દાદરો—૮૮

રે એ ગોવીંદ રાકો ચરન અબતા જીવન હારે
નીંર ભરન હીન ગઇ સીંધુકે કીનારે
હાથ પકડ લેત જાત મોહે મજ ધારે—રે એ

૮૯

દાસપરે દયા લાવોરે, દયાળું દેવા દાસ પરે દયા લાવો-ટેક
સંસાર સંબધ તોડી, જીવ આપ ચરણે જોડી,
હું તો બની બેઠો બાવો બાવોરે—દયાળુ
આંખો વીના સંકટ આવુ, ખાડામાં ગોથા ખાઉં,
વારે અવીનાશી આવો આવોરે—દયાળુ૦

૯૦ સુરદાસ

બોલું કયા મેરે પ્યારેકી બતીયાં, બોલુ કયા મેરી છોટીસી છતીયાં
ન ધરી ચેન સધરી રેન ચુમી ચુમી, બદન શયનમે દુઃખી કર ડારી
પકરી જુગલ કર. બસ ન અલગ કર, કીય પર હરી ડરછત અધરનપર

સાખી—મરોર ડારે જોરસોં, મેરે કોમલ અંગ,
એસે નીરદય નાથકો, સુપને કરૂ ન સગં—બોલુ
સાખી—ત્રાસ બઢયો તનમેં અતી, હીયકો ઘટયો હુલાસ,
એસો જો મે જાનતી, તો જાત ન પીચુકી પાસ.

મન હોકો વ્હાલો લાગે, ૯૧ સુંદર વેણી
ચોરાનો ચોવટીઓરે, દીલ્લીનો દીવાનરે—મને
સલમતો સતુરાઈ કરે, ને હોકો હરીની કાયા,
ખલેચીમાં હાથ નાખ્યો જાણે ગંગાજીમાં ન યારે—મને
વઉને પીયરે વલાવી, દીકરીનુ આવ્યું આણું.
ખાધા પીધાની વાત ન જાણુ, બસ હું બેઠો હોકો તાણુ રે—મને

૯૨ સુરદાસ

વીષય વાત મમ માન તજીને કૃષ્ણ ભજન તું કરવા દે,
ધરમ વૃતીએ ધરણીધરનું ધ્યાન વૃતીથી ધરવા દે,
અધમપણાને અલગ રાખી ભંડાર ભકતીના ભરવા દે,
નટવર નામનું નાવ મલ્યું છે, તો ભવસાગર તરવા દે,
નાશવંત નર નામ છોડીને અક્ષય વરને વરવા દે.—વીષય.

૯૩ સુરદાસ.

આ તારા વચનો સારાં સ્નેહે સાંભળતાં
શાંતી પામ્યું છે મન માહરૂં રે આજે—આ૦
જગની જંજાળમાંથી બળતો બચાવ્યોજી
ધન્ય ગુરૂ ચીંતામણી ધારૂં રે આજે—આ૦
ભકતી ભગવાન કેરી કરતાં હમેશાંજી
થવાનું ત્વરાએ શુભ તારૂ રે—શાણી૦

૯૪ સુરદાસ

મેં ભયનો છોડયો ભાસ, નયનો કરીને ન્યારાં,
ઘટઘટમાં કરજો વાસ પ્રીતે પ્રભુજી પ્યારા—ટેક
વીઠલ વ્હાલું બીરદ વીચારી, આ સેવકને લેજો ઉધ્ધારી,
વ્યાધી વીદારી શરણે સ્વીકારી, ટાણે ટળો મુજ ત્રાસરે-મેં૦
આંખ વીણ અતીશય દુઃખી થાશે, જીંદગી આની શી રીતે જાયરે,
થાશે હવે શું, ગભરાવે હવે શુ, શાને બનો છો ઉદાસ રે-મે૦

૯૫ સુરદાસ

વ્હાલા વ્રજલાલ સાથે લાગીરે લગનીયાં મહારી મહારાજ
પ્યારી છબી શામળાની સ્થાપી ઘટઘટમાં મેં તો
એને હાથે છે મારી લાજ.
વૃંદાવનમાં ફરતાં ધરતાં વરતાં—આ—વ્હાલા
હઇડે નીત હેત ધારી બધુ હળધરના હું તો
સેવું છોડીને બીજા કાજ—વૃંદા—વ્હાલા૦

૯૬ સુરદાસ

હું ભજન કરીશ હરીનુ સદા સુખે-ભજન૦
આ સંસાર આગ સમ લાગે મીથ્યા ફાંપૂાં મારી હારી—ભજન૦
નહી કોઇને કેવા તમારી વાત આ બંધાઉ છું,
રાખો ભરૂસો હૃદયમાં હું દેવના સમ ખાઉં છુ,
છોડો ક્ષમા લાવી મને ઝટ અહીંથી જાવા દીયો,
સતો તણા સહવાસમાં ગુણ કૃષ્ણના ગાવા દીયો.

૯૭ સુરદાસ

અરે રંગ જે લાગ્યો તે લાગ્યો, શીદ સોવો ફરી જે જાગ્યો—ટેક.
હંસોની ગતી હંસો જાણે કાગ ન કાંઈ પીછાણે,
ઘાવ રહીત ઘાયલ ગતીને જગમાં કયાંથી જાણે—અરે૦
દરદી વીણ દરદીની દશાને લક્ષે કોઈ ન લાવે,
સુર ભજનનો રંગ ન ઉતરે, અમીત ઉપાધી આવે—અરે૦

૯૮ સુરદાસ

હાંરે મેરે રંગીલે યાર ખીલી કયસી, બાલે જોબનકી બહાર
હાંરે મેરે બાલે જોબનકી બહાર, પઈસે ખીના,
કયસે કરૂં કહો પ્યાર, દેદો થેલી મેરે દીવાને દીલદાર—મેરે૦
થેલીમેં કયશે હુ પ્યાર નવેલી એ હય જીવનકા આધાર
થેલી છુપાના ચમન ઉડાના, હોતા ન અરસોં હજાર
લો એ થેલી માસુક મેરે મજેદાર,
આઈયે મેતો જાતીહું હોકે હુશીઆર—મેંતો૦

૯૯ સુરદાસ

દેખો દેખો, મેરા નામ માયા મહાન મશહુર હેં,
મેરા ન્યારા હી આલમમેં નુર હે, જોગી ભોગીકુ મેરી જરૂર હેં,
દીલ ચું દે રહે ન કોઉ મુજસે દુર હે, વાહજી વાહ વાહજી વાહ—

૧૦૦ ઉદયભાણ

મન માયાના કરનારારે જરી જોને તપાસી તારી કાયા,
પુછી જોને તું પંડીત પુરાણુારે કોના અમર છે લેખ લખાણા
કાચી છે કાયા આ માટીની માયા છે માટીના ખેલ બનાયા
શાણા તો સમજી અલગ થયા પણ બાળક બીચારા લપટાયા
લાખોની પાંખો ગઈ છે પીંખાઇ જેણે મુછપર લીંબુ ઠરાયા
કાળના કોવાડાથી કોણ બચ્યું, ભલે રાંક ભલે હોય મહા રાયારે
સંધ્યાના જેવા રંગ સોનેરી વંધ્યાને લાડ લડાયા
જોબન ને તનધન તેવાં સમજવાં પાણીમાના પડછાંયા

૧૦૧ સઉ૦ સું૦

અરે કોઈ આવો પ્રીયાને મનાવો, મારૂં દીલડું ચીરી ખોલી બતાવો
સાખી—તારે મન હું તુચ્છછું તું મારે મન પ્રાણ
મને તપતાને નહી તપાવો, લાગી અગન બુઝાવો
બોલાવો—લોભાવો—પ્રાણ પ્રીયા રીઝાવો—મારૂં૦

૧૦૨ ઉદયભાણુ

બોલો મારા પ્રેમી પોપટજી બોલ બોલો,બોલો બોલો મેના બોલાવે
ડોલો રંગ રશીયાજી ડોલો, જરી ડોલો ડોલો (૨) પ્યારી ડોલાવે
મેના તારા વચનની વેણુ વાગી, લાગી લાગી લલીત લેહ લાગી,
મેના વ્હાલી મેના કે' ના કહે પણ, જાગી,
જાગી જાગી અજબ જયોત જાગી
પેહલા પોપટજી પ્યારા રામજી સંભારો,
વ્હા વ્હા મેના શું સતી સીતા વીસારો
ચતુર સુજાણુ સીતા રામ ઉચરાવે,પોપટજી પાંજરૂં સોનાનું શજાવું,
લાડલી હું લાલચુ નથી કે લલચાવું સોને રૂપે શું ભીડ ભોતરની ભાગી
રૂડા સુડાંને રંગે રગે રમાડું પાંખે ઘાલીને ફૂળ મીઠાં ખવાડું
ભાવના ભુખ્યા શું ભાવી ભાવના ભુલાવે ?—બોલો૦

૧૦૩ ઉદય ભાણુ

અહો દીલદાર જરી દેદાર દીવાનીને દેખાડોને
અરે લટકી અધર લટકી મરૂં ફટકી જીગર પટકી
અરે આધાર સુધારસ સાર ચતુરાને ચખાડોને
મુખે અટકી મધુર મટકી અરે છટકી અધર છટકી
દીલની થાપણુ ઓળવી ઘટે ન કરવી ઘાત
પ્રાણુ કહો તો પાઠવું વાલમ કરવા વાત

૧૦૪ ઉદયભાણુ

પંથી પરદેશી ચીત સોંપી, હું આ ચા—લી
મનને ભાવે તે કરજો હે પુન્ય શા—લી,
સાખી—તરસ્યાને ટીંગાવવા પડદે રાખી પ્રીત
પુછું પ્રવીણુ પંથી એ કોણુ ગામની રીત.
શુભ શ દેશો લઈ શ ચરજો હું આ ચા—લી
સાખી—મહા મહીનાનું માવઠું જંગલ મંગળ ગીત,
સમય વીનાનું બોલવું ત્રણેની એક રીત
વ્હેલાં મંડપ માંહી મળજો હું આ ચા—લી.

૧૦૫ અંબરીષ

પ્રથમ પગથીયું પામર માટે તપ આગળ એ તુચ્છ
પ્રથમ પારખું બતાવું ત્યારે દુર્વાસ મુખ મુચ્છ
તપ સત્તા બો મારે વૃથા કરૂં ભકતી તારો

૧૦૬ કીરતન

મુખડાં ક્યા દેખો દરપનમેં, તેરે દયા ધરમ નહીં હૈ મનમેં—મુ૦
જેશી પુલ રહે પુલવાડી ખાસ રહીં નીજ પુલમેં
એક દીન એસી હો જાયગી, ખાક ઉડેગી તનમેં-મુ૦
ચુવા ચંદન અબીર અગરની શોભે ગોરે તનમેં
ધન જોબન દો ઘડીકા સાથી છળ જાવેગા ક્ષણમેં— મુ૦
કવડી કવડી કરકે માયા જોડી સુરત રહે નીજ ધનમેં
દશ દરવાજા બંધ રહેતો રહે ગઈ સબકી મનમેં—મુ૦
વાસનાકી નાવ લગાઈ લે ચલે જંગમેં
ધરમી ધરમી પાર ઉતર ગયે પાપી ડુબે જગતમેં—મુ૦
કહેત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ એ ક્યા લગ રહે મનમેં—મુ૦

૧૦૭

કંગનવા મોરારે કરસે સરક ગયોરે,
સોની મોરી ગુયા લાગુ તોરે પઈયા—કંગનવા
રાજ દુલારી રે સુનો પ્રીયા પ્યારી રે
મે જાને ન દુંગી જોબન રસ લઉંગી,
કમર પતલાસી લચક ગયોરે—કંગનવા૦

૧૦૮ સારદા વી૦

હુંતો પ્રેમની જોગણુ પીયુને શોધવા ચાલી
શોધવા ચાલી પીયુને શોધવા ચ લી—હુ તો
રાજની જોગણુ બની શીરતાજની જોગણુ પીયુને શોધવા ચાલી
પ્રેમની કફની ધરીને પ્રેમની ઝોળી
અંગે ભભુતી પ્રેમની બસ પ્રેમથી ચોળી—પીયુ૦
કરૂ સાધના શણગારની કરૂં શ્યામનુ દરશન
રટું મંત્ર કરમાળા લઇ બસ પ્રીયતમ પ્રીતમ—પીયુ૦

૧૦૯ સારદા વી૦

કાગ વીરા વાલમને દેજો દુખીનો સંદેશ
જોગણુને વેષે વીજોગણી કે જાતી મેં દેશો દેશ
જામે જીતની બુધ હુય ઈતની કહે બતાય
વાકો બુરો ન માનીયે ઓર કહાસે લાય
ગાગરનાં પાણી ઝુકી છબે સાગર ન માઝા મુકી છબે
નીતીનો એ ધારો પધારો પ્રાણેશ, દોષ ન ધરો પધારો પ્રાણેશ

૧૧૦ સારદા વી૦

તોફાની દરીએ નાવ તમારૂં ગોથા ખાયરે
મસ્તાની દરીએ નાવ તમા ગોથા ખ યરે—તોફાની
માયા પી સુતા શું મુરખ જાગી કરો ઝટ સહાય—તોપ્રાની
પાપી પવનના ખાઈ પછાડા ભાઠે જઈને ભરાય રે-તોફાની૦
મહા સાગર માપી આવ્યા ખાડે ખુચી જાય-તોપ્રાની૦
લખ ચોરાશી બદર કીધા ફોકટ ફેરો થાયરે-તોફાની૦

૧૧૧ માનસીંહ

પાણી ભરવા હું ગઈતારે સાહેલીની સંગે
આડા આવીને ઉભારે કુંવરજી નવરંગે
જલ ભરવા સરવે ગયાં એ વાડી મોઝાર
થઇ ઉભા દરવાન ત બને રાજ કુમાર
રોકી રાખી સાસુજીરે અમો સઉ પનીહારી
નામ પુછીને મહારૂ રે કીધા ઠઠા ભારી
શરમાઇ ઉભા રહયા શું અમ અબલા જોર
વીનવણી કાંઇ ન સુણી દેખાડી નીજ તોર
હઠથી અમે હારયારે આખર એક સાહેલી
નામ દીધુંજ મહારૂં રે ત્યારે દીધા મેલી

૧૧૨ સઉ૦ સું૦

ચાલો સાહેલી (૨) ભુવનેશ્વરીનાં સઉ મળીને દરશન કરીએ
દુખ હરનારી સુખ કરનારી મુર્તી માની અંતર ધરીએ
ભાવ ધરી જો પુજન કરીએ તો ભવ સીધુથી તરીએ
ચુવા ચંદન કુમકુમ કેશરનું અરચન કરીને મન ઠરીએરે
અબીલ ગુલાલને પુષ્પમાળથી માને વધાવી મંદીર ભરીયે—ચાલો

૧૧૩ સઉ૦ સુ૦

પ્હેરી ચોળી લટકા મટકા કરતાં આવ્યાં
રંગે બોળી સાડી ઓઢી મન લોભાવ્યાં
ઝાંઝરના ઝણુકારે કર કંકણુના ખડખડાટે
કાજળથી નેત્ર દીપાવ્યા—પહેરી૦
હવે શરમાવો ઠાલા શાને દીયરજી મારા
બોલો બોલો બોલોજી બોલો
મેં કેવાં તમારાં નખરાંતો જણાવ્યા—પહેરી

૧૧૪ સઉ૦ સું૦

મારા તનમાં મનમાં ભર્યો છે ડર્યો છે ભય જોઉં જગ જોતી
વળી ગુમાવ્યું મેં ભાગતાં ભાગતાં નખવેસરનું મોતી —મારા
હાલવું ચાલવું હારીછું હાય—જીવ મારો ગભરાય
કેદી ફરી મારૂં મળશે મોતી
ગોરી હું કાઢીશ ગોતી —મારા૦

૧૧૫ સઉ૦ સું૦

ધીમા ધીમા ચાલોને મારા પ્રાણુરે,
પગ નાજુક તમારા આ મચકાઈ જાશે કમર લચકાઈ જાશે—ઓ૦
નાજુકવેલી ફુલ સમી કોમળ તુજ આ કાય
ધડકે છાતી શ્વાસથી એ ચંચળથી ઓળખાય
પરસેવાના બીંદુ આ બાઝયા મુખે
મુખ રાતું થયું થાક અતી દુખે,
ઓ છાતીપરે હયો વીશામો સુખે, ઓ સુજાણુ—ધીમા૦

૧૧૬ નંદબત્રીશી

મન ભુલાવે મન લોભાવે મન ચકડોલે ચડાવેજી
શુધ્ધ પવીત્ર નીરમળ આત્મા કાદવે રગડોળાવેજી
જોવાનું નવ દે જોવા નહીં જોવાનું તે બતાવેજી
અમૃત મુકી વીષયને વળગે નરક મહી લોભાવેજી
વારૂ વનીતા વોશ્વ મહી છે કોઇ ગોરી કોઈ કાળીજી
ત્રપતી છે સંતોષ મહી નથી સુખકાર વૃધ્ધા વાલીજી – મન

૧૧૭ કામલતા

વાટ જુવે છે વહાલી રસીકવર, રજા અમે તો લઈશુ બા,
પ્રેમ ગુંથણી ગુંથો છતા, દુર અમે તો થઇશું બા
૧—મને એકલી મુકીને તમે જાઓ ના,
૨—થશો બેકલા તમે ત્યાં જાઓ બા,
૧—મને લાગે છે બીક—બધું ઠીક છે ઠીક-એમ કેમ
૨-ખાલી કરો પતરાજી, અમે જઈએ એમાં રાજી
૧—છતાં કરો છો સપ્રાઈ છોડો જાશું અમે બાઇ
૨—હવે આવજો બા ? સખી તું ! હા આવજો
અલી તું, હા આવજો બા, કરો અમન ચમન
હમે જઇશું બા—વાટ

૧૧૮ નંદ બત્રીશ૦

ગંગા જળ નીરમળ સમુ શુધ્ધ પવીત્રજ સાર
તેવું કુળ જો માહરૂં (તો) પડ પાસા પોબાર
હંસ ગયો સરોવર તીરે દીઠું અમ્રત સાર
પીધા વીણ પાછો ફરયો (તો) પડ પાસા પોબાર
સત્ય ચુકે જો સાધવી ધરા ન ઝીલે ભાર
તે ગુણ હોયે મુજ મહીં (તો) પડ પાસા પોબાર
નાગ મુખે અમૃત ઝરણુ ચોર કને ભંડાર
કામી પાશ રહે કામીના (તો) પડ પાસા પોબાર
મીઠો આંબો સરવદા ઉત્તમ ફળ દે સાર
તેવું કુળ જો માહરૂં (તો) પડ પાશા પોબાર
વીમળ કમળ વીલોકીને ભમર ગયો તે ઠાર
દીઠું પણ અડકયો નહીં (તો) પડ પાશા પોબાર
અહલ્યા સીતા દ્રોપતી, સતી ખરી નીરધાર
તેવું ચીત્ત જો માહરૂં (તો) પડ પાસા પોબાર
ભુખ્યા આગળ જો ધરે ઊત્તમ ભોજનહાર
ખાધા વીણ ઊઠે નહી (તો) પડ પાસા પોબાર

૧૧૯ નવલ કુસુમ

કોઈનું કરયું કાંઇ થાય નહીં, છે કરમ સહુ કરનાર કોઈ
કરમ સહુ કરનાર ન કોઈથી, કરમ કહી ફરનાર—કાંઈ
દીધાં તેવાં લેવાં પાછાં, એજ કરમ વ્યહવાર—કોઈ
જમે કરાવ્યા હશે કાંકરાં, મણી નથી મળનાર
જમે મણી તો વીશ્વ ધણીથી, ટાળ્યા નથી ટળનાર—કોઈ૦

૧૨૦ કામલતા

દીલ મારૂં માને નહી, મનડું ઠરે નહીં, ત્યારે કરૂં શું તાતજી
મેં જોયું ફરી પૂરી, જોડી મળે નહી, કોને વરૂં હું તાતજી
પ્રીતી ઝળકી હતી, અંહી આવતાજ સમાઈ ગઈ
ઉરમી અંતર ઉછળી હતી, નૃપ દેખતાંજ દબાઈ ગઇ
હીરલો અમુલ્ય ખરીદવા, ઊમંગભર આવી અંહી
પણ અંતરે અંકુર ન ફુટીઆં, પ્રીતી પ્રકટાવી નહીં
છતી આંખે, દીવો લઇને, પડી કુવામાં હું ડુબી મરૂં શું તાતજી

૧૨૧ જગતસીંહ

હું છું રંગીલો જુવાન, ફક્કડ અક્કડ, ચાલુ આમ
જાણું છું વીદ્યાએ તમામ, રશીકલાલ મારૂં નામનું
બંદાના રૂપ આગળ માનો, કામદેવ પણ તુચ્છ
કઇક કામની ફીદા થાય છે, જોઈને મારી મુચ્છ
એકલો છું વીદ્યામાં તેથી, પડીત પકાઊ
કસબી પુરો ગાવા માંહી, રાગ રાગણી ગાઉં—હું૦

૧૨૨ પ૦ લી૦

મારો પાવન કરીએ પલંગ, પ્યારા પ્રાણનાથ પધારી,
રમ્યા રસીક, રસીકાથી રગ, વીરહ દુખનાથ નીવારી.
આજ ઊપજી શીતળતા અગ, મને સ્વામીનાથે સ્વીકારી
શરદરૂતુ સોહામણી, પુરણ ચંદ્ર પ્રકાશ
મંદપવનની લહેરમાં, વ્હાલા વીલાશો છો વીવીધ વીલાસ
અતરપુરમાં એકલા, છાનાં રાખું છેલ
આવીને રતીપતી તમે, રમી રસીક કરો રંગરેલ
તનમન ધન અરપણ કરી, રજન થઇ દીનરાત,
હાજર રહીશ હજુરમાં, પ્રભુ અવર પુરૂષ ભ્રાત તાત.

૧૨૩ ચં૦

ડરમાં તું દીલ સાથ, છોકરા ડરમાં તું દીલ સાથ
તુને કોઈ ન મારે લાત—છોકરા
(તુને સભાળું પ્રીતીથી પાળુ) ચાલ તુને મારો મહેલ દેખાડું,
ઘરેણા વસ્ત્ર રૂડાં રૂડાં કહાડુ, ચાલ તુ જો મારા મહેલનાં ચીત્રો
રમકડાં રૂડાં ન્યારા વીચીત્રો, ચાલ્યો આવ, બોમાં ચાલ હું ભેળીછુ
મારે કેવાં છે કંકણ હાથ જોજે મારે કેવા છે કંકણ હાથ—છો૦

૧૨૪ ચં૦

તમે માયાળું દીલ દયાળું સઊના કહ્યા વીના હુ નહીં આવું,
માતપાતાં તમ ભ્રાતા કોપાવું, વીષ્યાજી એ હુ સમ કહાવું,
નાના નહીં હું ત્યાં નહીં આવું, મને સતાવોરે
જાઓ તમારે મારૂં શુ કામ છે તમે મુકો મારો હાથ—કહુ છો૦

૧૨૫ અબરીષ

ચંપા તું મારી દીલજાન વાહ વાહ, કુસમ કળી કુરબાન વાહ વાહ
ચંદ્રવદની છો, ભરો મદની છો, ઝરી રસની ગુલતાન વાહ વાહ ચં
શાણા ચતુરસુજાણ વાહ વાહ, કરી પ્રીતી પીછાણ વાહ વાહ
ગુલાબ પરી હું—છુપી છરી છું, ગલે લગાવે ગુણવાન ચંપા

૧૨૬ અંબરીષ

મોહનજીને મળવા તલપે મારૂં ચીત્તરે—મોહન
પ્રેમની આંખો, પ્રેમની પાંખો, પ્રેમના ગાઉં મુખે ગીતરે -મોહન
—સાગર સંગે સરીતા ઊમગે, મળવા દોડે ધરી પ્રીતરે—મોહન
પ્રેમે મળશું, જ્ઞાનમાં ગળશું, વેળા વળીશું હયાં ખચીત્તરે—મો.

૧૨૭ અંબરીષ

હરી પ્રેમે પય લાવીછું નાથ હાથ ધરજો,
ભાવ ધરી ભોગો હરી હું—કીકરી લાવીરે
ના વીસરી જશો હરી ટેક ખરી છેક,
ગોવીંદ વીણુ ગોપી જેમ ઘેલડી,
તેમ હરી પ્રેમ ભરી વીયોગી વેલડી,
છુ બીહારી હું તમારી લ્યો સભાળી આ ઘડી નેક,
પય લાવી હું પ્રીતથી, હરી લ્યો હાથો હાથ,
ભકતી ભાવે ભેટજો રૂડા રૂક્ષમણી નાથ.

૧૨૮ અનસુયા

આંખ વીના અધારૂં રે સદાય મારે આંખ વીના અધારૂં રે
કોઈ કેશે લાલ લીલું, આ ધોળુ ને આ પોળુ
મારે મન સઘળુ કાળું કાળું રે (૨) સદાય
કોઈને જગ લાગે સારૂં, કોઇને લાગે નઠારૂં,
મારે મન જીવતર ખારૂ ખારૂં રે-સદાય૦

૧૨૯ અનસુયા

નરવીણુ જગમાં નાર તણી કીમત કોડી કહાવે
હલકું લોહી ગણી અબલાનુ જુઠા આળ ચઢાવે—નાર૦
વ્હાલા પણુ વેરી થઈ જેને જેમ ફાવે તેમ બોલે,
કંથ વીનાની કામનીનુ જીવતર તરણા તોલે—નાર૦
કુડ કપટની ભરી કુલટાઓ લાલચ દઇ લલચાવે
ભવરણમાં ભરથાર વીના ભામાની લાજ લુટાવે—નાર

૧૩૦ અનસુયા

મારે મંદીર પધારો યોગીરાજ મહારાજ,ભોજન કરાવું મન ભાવતાં
ઘેબર ઘારી જલેબી શીરો સુખડી,મોતીચુર ને મેસુર,ભાગે ભુખડી
તળું તતબીરે કાચલી વડી તમ કાજ—ભોજન૦
નેટે નીપજાવું શાક ભાત ભાતનાં. રૂડાં રાઈતાં બનાવુ જાત જાતનાં,
અતી જુગતીથી પીરસું પ્રીતે ધરી આજ—ભોજન૦

૧૩૧ વ૦ પ્ર૦

મૃગનયની યુવતી રંગીલી હાં છબીલી હાં
શોભતી મધુરી શી શીયલવંતી-મૃગ૦
સોળ સજી શણુગાર સતીએ પંથ પીયુનો જોતી.
રશ ઝરણું નયણું હરખે
રતી સરખી મનગમતી રસીલા—મૃગ૦

૧૩૨ વ૦ પ્ર૦

જાઓ વ્હાલાને વેગે વધાવો,માથે પહેરાવો પુલથી છાઓ
અંગે અંગે પુલોના વાઘાથી સજાઓ—જાઓ૦
કુસમ સમી કાય ત્યાં પૂષ્પ સોહાય,
સીયલવતી છો સુગંધી સંસાર જો ફેલાવ
રતી પતી છો સુગંધી કુસુમોની કુંજે સોહાવો

૧૩૩ વ૦ પ્ર૦

મ'નો માનો ને રશીલા, આતો ન સારી વાત,
છેક આમ શુ કરો છો, બોલાવો જાઓ તાત—માનો૦
રશીલી પ્રેમ પાન અમૃત તે જીવાએ,
હાજી પ્રેમ વાટ જાવું છું પ્રોયા,
કટાક્ષે વી ધાઈ કેદી થઈ રહયા,
વીતી જાય રાત વાતે નાથ શું ઘેલા થયા —માનો૦

૧૩૪ વ૦ પ્ર૦

સીતા પતીનું નામ પ્યારૂ અમને લાગે સારૂં રે—સીતા૦
માયા તણું સમણું ઉડી ગયા હારે, કીધું જગત જુદું ન્યારૂં—અ.
સાચા સ્નેહીને આજે ઓલખી લીધો, ઘટમાં થયું અજવાળું—અ૦

૧૩૫ વ૦ પ્ર૦

શ્રી રામચંદર રઘુવીર
શ્રી સીતાપતી ભજી લેને મન અવસર આવો એળે વહી જશેજી.
ખીલી વસંત છેલા ખીલી જુવાની છેલા,
ખીલી વસંત તેવી ખીલી પુલવાડી બાળા
પ્રભુને શણુગારી લે મન લ્હાણુ—સીતાપતી
રમણી રૂપાળી હેતે હઇએ ધારી વ્હાલા,
પીલે અધરામૃત રશ પાન
નાથના અનાથને એ અંતર ધર પ્રીતે બાળા,
કરી લેને કાયાનું કલ્યાણુ— સીતાપતી

૧૩૬ કામલતા

મને આવે છે ફેર જુલે મારૂં મન હો—સખી
બેસુ રથમાં શી પેર જુલે મારૂં મન હો—સખી
—ફેરૂ ચઢો કોઈ કારમી ફુસુમ જુના બેન, બાવરી મને કરી,
ક્યો વીસામો સુંદરી, ઝીલો આ લ્હેર—જુલે મારૂં મન

૧૩૭ કામલતા

તમારે આશરે હું આવી મને નાથ છોડી દેશો ?
પ્રીય પ્રાણુ કરી બોલાવી હવે હાથ છોડી દેશો ?
ભોળું હતું કુંવારૂં જયારે આ મન મારૂં
પ્રેમ જોત પ્રગટાવી પરણ્યા, એ શુ વ્હાલા વીશારી દેશો...મને

૧૩૮ કામલતા

પીયુ પરદેશીને કહેજો પ્રણામ અમારા પ્રણામ અમારા
કહેજો કે ગઈ તુજ દારા—પીયુ પરદેશીને
કહેજો મને તજી દીધી તેમ બાજીને તજશો નહો
કોઇ પ્રીતી વશ અબળા બીચારી ભોળીને ઠગશો નહી
કહેજો તને સભારતી વીષપાન એ કરતી હતી
છેલ્લો નીકળતાં શ્વાસ તારૂં એ નામ જપતી હતી
કહેજો કે દાસી થઇ અન્ય જન્મમાં સેવીશ પીયુજી
કોમળ ચરણુ તમારા...પીયુ૦ ૧૩૯ કામલતા

રસ ભરયુ આ જોબન જાય રસીક રંગીલા વીના
અંગ ભરયા આ રગ સુકાય રગી રંગીલા વીના
સાખી—સુંદર બાગ શરીરનો ખીલ્યો છે નવરંગ
અંગ પુવારા ઊડતા માળી જયાં અનંગ
પુલ પ્રેમ રૂપી કરમાય ખીલાવે કોણ, ભોગીલા રંગીલા વીના...૨

૧૪૦ ગઝલ

દુખી સ્થીતી થઇ મારી રૂદન શું મળે વારી
વ્યથા ગઈ સરવ બાજીજી મલી ગઈ ધુલ સઉ બાજી
સબંધી મીત્ર સઊ નાઠા બન્યા બહુ કરૂરશી આશા
મનુષયની મદદ એવી દીવાનો રેનની જેવી
વીપતો શીર ભલે આવો દુખો સઉ ત્રાશ ઊપજાવો
નથી ડરતો કશાથી હું મરણુથી ત્રાશ વધતો શું
હઠો આવો ન મુજ પાસે જગત સઉ સ્વારથમય ભાસે
હરીશું શરણુ તારે ભવાબોધથી ઉગારી લે,

૧૪૧ રામરતન

જાઓ સોની હાટે સીધાવો સલુણા જાઓ
આવો શાને માટે રીસાઓ સલુણા આવો,
લાવું મારી મીઠડી માટે કંઠો મન મોહન ઘાટે
વ્હાણુ વાશે વાલમ વાતે પલોથોઓ પ્રીતમ વાટે
જાઓ જાઓ ઝટ લાવો આવો ઝટ, ધીરાં અધીરાં ન થાઓ...જા૦

૧૪૨ નં૬૦

સખી ખોલ ઘુંઘટડો, છોડને છેડો, વાહ શું મુખ મલકાય....સ૦
વાહલા સંગે રમી લે રંગે મદમાતું આ જોબનયું છલકાય
શરમે બાઈ હું બોડાઈ, કયાંથી સ્વારથ સરાય,
ચબાબલી તુ ચડમાં, લાડકી લડમાં, અંગે અંગ ઊભરાય...સ૦

૧૪૩ ભ૦ ભા૦

ગોરા ગાલો ગુલાબી પ્રેમ રંગ રંગાશે, ઝલકાશે છલકાશે
પ્રીતી આનંદે હસતે મુખેરે છવાશે...ગોરા
ચંદા ખીલે ત્યારે કુમુદ વીકસે આનંદ રેલી રેલાવ
આનંદ ભરતા, અમૃત ઝરતાં, વીશ્વ વીહરતાં સુખીયાં થાતાં . ગો

૧૪૪ ઊદયભાણુ

વન વગડામાં ભુલી પડી, ત્યા અમૃત પ્યાલો પાધો રે
પીધો લીધો સાર સૃષ્ટીનો, કોલ અમર ત્યાં કીધોરે....પથી
અધવચ વગડે વીછું કરડયો, ઝેર ચઢયું છે અંગેજી,
કોઈ મુરલીધર મંત્ર ભણે તો, શીતળતા થાય સંગેરે....પંથી
દુનીઆ મારી ચેષ્ટા કરતી, ને ગાંડામાં ગણુતીરે,
હું ગાંડી કે દુનીઆ ગાંડી, આપ કરી દયો ગણુતીરે....પથી

૧૪૫ ક૦વધ

છેડ કીધી છબીલે છેડ કીધી,
અરેરે ધુતારે, ઠગારે એ કપટી કાનુડે ..છેડ
જળ ભરવા ગઈતી હું જમુનાજીને તીરે,
ભરી બેડું નીરે ધરી મારે શીરે, ચાલી ધીરે ધીરે
ઓય ..ઓય....કાનુડે કેડ લીધી.
કેડ લીધી એ નકટે....કાનુડે પાલવડે મને પકડી
હું છટકી ત્યાંથી દોટ દીધી...અરેરે

૧૪૬ દેશી

હો કનઈયાજીરે અમને તોહન માયા લગાડી અલબેલા.
વનમાં વેણુ વગાડી અલબેલા.............હો.
બસીબટ પનઘટ નીકટ, ત્રટ યમુના યદુવીર,
નાચે નટવર નંદના હરી હળધરના વીર.
લીલી લવીંગલતા શોભતીજીરે...............
લીલાં વન વૃક્ષ વેલ વાડી સોજીરે, મારા વાલાજી
ચાલો સખી જઇએ ત્યાં જયાં વરજરાજ
નીર ભરતાં પ્રભુ મળે એક પથ બે કાજ
રસીયાજી રાસ રમાડો અમને રસીયાજી રાસ રમાડો
સમીરે સંધ્યાની આવી સરખી સાહેલી.
આનંદે અંગે પમાડોરે અમને રસીયાજી રાસ રમાડો
બંસીબટ સમ બટ નહી, નંદધામ સમ ધામ
વરંદાવન સમ વન નહી, કૃષ્ણ નામ સમ નામ
કા'નાજીને માથે મણી જડયા મોળીયાંરે..........
તારા મોળીયાનો બડો બડો ઠાઠ ખમા, ખમા, રૂપાળા કાનને
કા'નજીએ પીળાં પીતાંબર પેરીયાં, ...
કાનજીને કુંડલ હઈયે હાર, ખમા, ખમા, લટકાળા કાનને.
હો કનઈયાજીરે............

૧૪૮ દેશી

ગોવીંદ ગુણ, ગાવોરે નરનાર
ગીરધર શ્રીધર, શ્રી મુરલીધર.
નામથી નેહ લગાવો-હા નેહ લાવોરે....નરનાર
મારૂં તારૂં મીથ્યા માની, કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહે જાવોરે રે૦
અધમ ઉધારણ ભવજળ તારણ
નીરભય નામથી નાવોરે ભય નામથી જાવોરે, રે૦

૧૪૯ કાંકડો કીતુરો

ચાહ રાખી ચીતમાં દીલ જાની, ના જાઓ તજીને મુજને
વીલાયત વસાવી ઝટ વહેલા આવજો જીરે
દીલના દીલદાર પ્યારા હઈયાના હાર મહારા
દાદગર આપે તુને યારી
જુદાઇના આગે વ્હાવા દુખ દીલ લાગેરે
અકલાવા દીધા મને ભારા

૧૫૦ દેશી

વારે લાલાં મોહન બંસીવાલા,
ઠગો છો શાનેરે સલુણાં.
જાણી જાણી તમારી મેં ઠગાઈ,
પ્રીત બાંધી હવે હું પસ્તાઈ,
પસ્તાઈ પુરી કાના ઠગાઇ હું તો કાના,
રશ ભીના રંગીલા શરમાળા શામળીયા—વારે૦
શાને સતાવો વાત વાતે ઉડાવોરે,
મેં જાણ્યા સરવે ચાળા અરે જાવો નંદલાલા.
વરજલાલા ગોવાળા છબીલા છોગાળા,—વારે૦

૧૫૧ દેશી

સખી સ્વપ્ન મહી મનમોન મેં નીરખ્યા એકાન્ત વીશે શયને,
શરમાઈ રહી રતી નાથ મદે મુખથી નહી કાંઈ બોલાવ અરે,
વીનવે અતી વલ્લભ વ્હાલ ધરી નવ ઉત્તર મુખ અપાય જરી,
નીચું જોઈ રહી દ્રગ પ્રેમ ભરી ખણુતી પૃથ્વી નીજ પાય અરે,
કર સાહી રસીક રૂદે વળયા કરતાં બળશે ન થયાં અળગાં
તુટી હાર ગયો એ રકઝકમાં કસ કુંચકીની છુટી જાય અરે,
છુટી કેશ ગયા વીખરાઇ અરે ગઈ દેહ કળી કરમાઇ અરે.
ગયાં સ્વેદથી વસ્ત્ર ભીંજાઈ અરે પણુ નાથ થયા નગણા
મનથી મન શેજ ગયું પીગળી જેમ સાકર દુધની સંગ ભળી
કીધા ભોજન નાથની સાથ મળી, મુખવાસ સુવાસ અપાય અરે,
મુખ તાંબુલની પોચકારી ઉડીરે અચાનક નાથ અંગપડી.
સખી તે રજની, અને તેજ ઘડી રસીયો રીસલાવી રીસાય અરે
શજી શસ્ત્ર, મરીર શું અશ્વ ચડી રણુજાય પીયુ અરે હુંથી લડી
સખીઓ વીનવું તમ પાય પડી કરો જે રીત નાથ, મનાય અરે.

૧૫૨ ફાંકડો ફીતુરી

જોઇ જગત જોઇ દુનીયા જોયો કારોબારરે
આંખો બંધ રાખી તેને ખોયો સરવે સારરે
યત્ન યુક્તીને અંગ બળે બસ ભરો ખજાનો યાર
પ.સા એવા ફેકીયે કે પડે સદા પઓબારરે
સુખ દુખની હસ્તી કેવી એ ખયાલી મનના ફેર
કોશીશોથી મોજ કરો ને કરે દુખને જેર

૧૫૩ દેશી

શામળીયાજી કરજો મારી સહાયરે
વ્હાલા ગરૂડે ચડીને વેલા આવજોરે.
સ્યામ શલુણા સુભદ્રાના વીરરે
આ દીન બાળાની લાજ દયાલુ રાખજોરે
છોગાળા છે વાત છેલી નથી કોઇ મારૂં બેલી,
વા'લા તુજ ગુણુની ઘેલી દાસી દુખડાં ડુબેલી,
દુ:ખની દાદરે ફરીયાદ અંતર લાવજો.
કૌરવકર્મ ચંડાળ દુશાશન નીદય અરે,
જોતાં પાંચ ભર્તાર પાપી પટકુળ તાણતો,
વા'રે આવોને દયા દીલ લાવોને.
નાથ છું અનાથ નારી ભરૂસો છે ભુદર ભારી,
જેવી તેવી છું ત'મારી વા'લા દેશો ના વીશારી.
હેતે હળધરજીના વીર આજી ઉગારજોરે

૧૫૪ દુખીઆરી

ચલે આઓ મેરે હમરાહ ડીયર આહીસ્તા આહીસ્તા
કે હુએ સ્કુલ અબ બીલકુલ નીયર આહીસ્તા આહીસ્તા
ઓ જોની કમ લોંગ ઉવીથ મી
ઓ જોની કમ લોંગ ઉવીથ મી
ઇફ યુ ઉવીલ નોટ કમ ઉવીથ મી
આઇ ઉવીલ ગેટ એંગ્રી ઉવીથ યું
એન્ડ બ્રેક ધી લો ઓફ મેરેજ
એન્ડ ઓલ કનડીશન્સ ટુ
હુવા ખાવી હસે મય અરદલી આહીસ્તા આહીસ્તા
મુઝે રસ્તેપર અપને લે ચલી આહીસ્તા આહીસ્તા
ઓ જોની આઇ ઉવીલ કમ ઉવીથ યુ
ઓ જોની આઇ ઉવીલ કમ ઉવીથ યુ
ઇફ આઇ ઉવીલ નોટ કમ ઉવીથ યુ
પરહેપસ યુ ઉવીલ મો કીક
એંડ સો ઇટ ઇજ ધી રીઝન વેટે આઇ મે ગેટ એ સીક

યમ—શા માટે શ્રમ કરે સતી તુજ પતી ભકતી સાચી. (૨)
હવે પુત્રી વળ તું પાછી, (૨)
સાવીત્રી—સજ્જન કેરા સાથમાં મે ડગ ભરીયાં સાત;
મીત્ર ભાવે સુણુજો હવે દીન વનીતાની વાત.
ધર્મજે વેદ પુરાણોભણીયો મુખ્યધર્મ ગ્રહસ્થાશ્રમગણીયો
પ્રાણુનાથ શું રહી વરતી રાચી. (૨)
વહું મહારાજ ક્યમ પાછી. (૨)
યમ—સુણી વીવેક ભરી મૃદુવાણી થયો પ્રશન્ન અતીમન શાણી
સત્યવાનનાં જીવીત વીનાં કાંઈ ઈચ્છીત વરયાચો (૨) હવે
સાવીત્રી-મહારાજ ! (મારા અંધ સાસુશ્વસુર આંખે દેખતા થાય.
યમ—(તથાસ્તુ) ભાગ્યવતી તુ અતી દુર આવી,
માય કોથી મીથ્યા નવ ભાવી—શા માટે
સાવીત્રી-પતી સમીપ શ્રમ નહી જરી, જયાં જાએ મમ નાથ.
તપવરત આપકૃપા વડે ત્યાં આવુ તમ સાથ........
સંગત સજ્જન તણી નથી સોંઘી મઈત્રી સતપુરૂષની મોંઘી
કૃપાનાથ મમ પ્રાણુનાથ શું રહી વરતી રાચી (૨)
વહું મહારાજ
યમ— અર્થ યુકત સંભાષણ તારૂં બુધ્ધીમાં વરધી કરનારૂં
સત્યવાનના જીવીત વીના કાંઈ ઇછીત વર યાચી—હવે
સાવીત્રી-"મહારાજ" (મારાં બુધીશાળી સસરાજીને પાછું રાજ્ય
પ્રાપ્ત થાય.
યમ— ("તથાસ્તુ") ઉત્તમ વર બે આપ્યાં ભાવે,
હજી પ્રેમદા પુઠળ આવે-શા માટે
સાવીત્રી-સુપાત્ર જન કરતાં કદી સુપાત્રનું સન્માન
સાધું તો દુસ્મન તણું પણ સાથે કલ્યાણ,
સતપુરૂષોની સમાન દ્રષ્ટી દયા તણી વરસાવે વૃષ્ટી
કૃપાનાથ મમ પ્રાણુનાથ શું રહી વૃત્તી રાચી (૨) વહુ
યમ— શીતળ વચન સુધાસમ તારાં લષા લષાતુરની હરનારાં
સત્યવાનના જીવીત વીણ કંઈ ઈછીત વર યાચો-હવે
સાવીત્રી-"મહારાજ" (મારા પીતાના કુળની વૃધી કરનાર મારે
સો ભાઈ થાય,)

(તથાસ્તુ,) સાસરીયાનું માન વધારયું,
પીયર તણું પણ સુધારયું—શા માટે
સાવીત્રી–પરદુ.ખે દુખીયા ,મને દુખદ હૃદયે વીશ્રામ.
ભરૂસો તારે સંતનો ઠરવાનું શુભ ઠામ.
સ્વજન માંહી વીશ્વાસ ન લાવે સજનઘર પુછતું સહુઆવે
કૃપાનાથ મમ પ્રાણનાથ શું રહી વતી રાચી (૨) વણું
યમ—મધુરાં નવીન વચન સંભળાવ્યા અતીશય તે મારે મન ભાવ્યાં
સત્યવાનનાં જીવીત વીનાં કાંઇ ઇછીત વર યાચી (૨) હવે
સાવીત્રી—"મહારાજ" (મને મારા સ્વામીથી ઓરસ સો પુત્રથાય)
યમ—(તથાસ્તુ) ઘટે ન થાવું અતીવર લોભી,
તજી પુઠ હવે જા અહીથેભી—શા માટે
સાવીત્રી—સ્વધરમ વ્હાલો સાધુને જે ચુકે નવ લગાર,
સાંપ્રત ભુત ભવીષ્યની ગતી તણા આધાર,
સજન ફરે ન આશા આપી બોલ્યુ અબોલ્યું ન કરે કદાપી
કૃપાનાથ મમ પ્રાણનાથ શું રહી વતી રાચી (૨) વણું
યમ –અમુલ્ય તારા વચન વીચારી વાધે તુજમાં ભકતી મારી,
ભગવતી છેલ્લું ઉત્તમ અનુપમ ઇછીત વર યાચી (૨) હવે
સાવીત્રી—પુત્ર તણું મુજને દીધું પ્રભુ આપે વરદાન.
જીવીત દાન દઇ જીવનને સત્ય કરો ભગવન.

૧૫૬ સાવીત્રી

એ... રજની શરદની રળીયામણીરે,
રહી ખીલી રૂપાળી ચંદની, આકાશે રહી ખીલી,
એ....વષી વરસાવે અમૃત તણીરે.
રેલ જામી ઉરમાંહી આનંદની હાંહાંરે રેલજામી.
એ....ઠરે નયણાં નીહાળી પ્રકાશ, (૨)
હરષ ઘેલાં હેડાં કહે હાશ ઝલક શ્વેતશી છવાઇ (૨)
ચંદ્ર વીના સજની નહીં રજનીને શન્માન.
સજની શું સમજી કરો રજનીના ગુણગાન.

૧૫૭ સાવીત્રી

હું નથી એવી ભોળી (૨) હવે તો રહીરે—હું.
પાવરધી થઇ પુરી મારી જોડ જડે ના ખોળ.—હું
નીત્ય કજીયા કકાસ કરી ઘરમાં સળગાવું હોળી—હું
"પ્રસંગ આવે પરખાશે બાઈ તુ ધળભુ કે ગોળી"
ભલે ભાયડો ભીખ માગે ખાંધે ભેરવ જોળી.
આપણે તો બાઈ ઘીમાં જબોળી ખાઇએ ખીરને પોળી

૧૫૮ સાવીત્રી

ઉભો ઉભી જોઉં વ્હાલા તમારી વાટડી,
દેપી રૂપ હરખ ભરાય-મારી છાતડી-ઉભી
દયાનીધી દેવે આપી છે યુવાની,
નીરખી નગીના બનીછું દીવાની,
આનંદે ગાળીશું દીન રાતડી—ઉભી.

૧૫૯ સાવીત્રી

લાગી લગની મને તારી એ લલના—લાગી
સુંરપતી મતી શું વીસારી
સુંદરી શચીથી અધીક સુખ આપું (૨)
પટરાણી કરી સ્થાપુ ઉથાપું ન વચન મનોહારી—એ

૧૬૦ સાવીત્રી

આવો આવો હુ લેવરાવું લ્હાવો મારા સસારનો
થયો આજ અનુભવ ભવપારનો
તમારા વીના વ્હાલુ નથી કોઈ મારે
તે માટે કરૂં પુજા તમારી પેજારે

(આતો બાયડી કે શાયડી)

(શાયડી ! શાયડી ! શાયડી)

દીઠો માલ શું મફતીઓ બજારનો
આ મારા સંસારનો—આવો આવો

૧૬૧ સાવીત્ર

ઓ સહીયર સુણો શીખામણ સારી
સદા કરો સંગત જોઈ વીચારી-ઓ
કુસંગ કાજળ કોટડી કુસંગીનું મુખ શયામ
દુરજન કેરા સંગથી થાય નામ બદલામ
જડી જેને સોબત જગમાં નઠારી
ગયું તે તો આ ભવ, પરભવ હારી—ઓ.

૧૬૨ અમરત

સારી શેખી સારી આનતાન
અબતો હય જુરૂર કોઈ દીનકી મેહમાન મેરે આયે હુ કરે જબાન
કયા મજાલ હય કીસીકી, કયા કીસીકી જાન
જીના કયસા નામ ઓર નીશાન
આલશી ફરેબસે મીટાઊં બનકે આસમાન, પીકો તેરે કરકે બદગુમાન
ખાકમેં મીલાઉ એ વફદારી.

૧૬૩ શહીદે નાજ

ગોરી તેરા ગોરા રંગ હય બીન સીગારકે આલા
મન છીને જોબનવા બાલા,
બાતેં નીરાળી, ઘાતે નીરાળી, નખરા તુમ્હારા નીરાલા,
ચુપ બે કીસકો કહાં ! મુજકો કહાં ! ઈનકો કહા !
બરછી નજરીયા આંખ કટરીયા
કદ હય સીપાહીકા ભાલા, કયસી કહી,
જાઓજી બનાઓ મત, ઘતીયાં દીખાઓ મત,
ના જોસે ભરીહો દુનીયાકી પરીહો,
નયનોને સયનોને તેરે ટોના ડાલા, તુમ પ્યારી હો-ગરમ મસાલા

૧૬૪ કંસ વધ

અમને પાવન કરવાને, દીલના દુખડાં હરવાને યોગી આવજો
શાંતી જળ મન ભરવાને યોગી આવજો
માયા રાખી મહારાજ-યોગી આવજો
દરશણ દેવાને કાજ—યોગી આવજો
ચરણ કમળ નોશદીન મુજ મંદીર અંદર ધરવાને,
કમળ વદનથી મનહર મધુર વચન ઉચરવાને,
શાંતી જળ મન ભરવાને—યોગી આવજો

૧૬૫ કંસ વધ

જુમનાને તીરે જાદુવાલે, સખી બંસરી બજાવી-હાં હાં
નંદલાલે વાલે ચીત્ત ચોરી મને બાવરાં બનાવી
ભુલાવી મારૂં ભાન સાન કાન ગયો હાં હાં
મને મોરલીયે મોહ ઉપજાવી--જુમનાને
સુંદર છબી જોઈ છેલની ઉપજી અંતર પ્રીત
નટવર ગીરધર સ્યામમાં ચોટશું મારૂં ચીત્ત.
નયન નેહે નચાવ્યાં વાલાડે સખી મુખ મલકાવી,
છુપી છુપી છબીલે કરી સાન મને લીધી લોભાવી.
ન ભાવે ખાનપાન નીંદ ન આવે હવે,
લગ્ની લાલાએ પ્રેમની લગાવી,
વીરહ થકી વીંધાયલું અંતર અતી અકળાય,
અળગો રહયો અલબેલડો, શું કરૂં સખી ઉપાય—જુમના

૧૬૬ કંસ વધ

મુજને માર ના સમશેર—વ્હાલા વીર તું,
મારી સંગે શું છે વેર–વદને વીર તું.
મીઠાળ જોઇ કર તું મહેર, આશા ભરી જતી હું ઘેર—તક જો
જો ઈશ્વર વસે ચોફેર, ના કર કંસ કાળો કેર—ડરને વીર તું.

૧૬૭ કંસ વધ

કાનુડા તારી કામણુ કરનારી, વ્રજમાં વાંસલડી વાગી,
મીઠી વળી મોહક મન વશ કરનારી—વરજમાં
મન વશ કરનારી સ્વર સુણુતાં લાગે સુખકારી,
હુ ઘેલી, તમ વીણુ થઈછું ગીરધારી—વરજમાં

૧૬૮ કંસ વધ

વારો વારો કુંવરજી કાનુડો તોફાની તેને, નંદરાણી તમે વારજો
માજી બાળકને શું મોઢે ચડાવો.
સુત શામળીયાને સમજાવો—સમજાવો—વારો વારો.
ઘરમાં ઘુસીને ગોરસ ખાતો, તાવણુને તડફડ દે લાતો,
કહું શું વાતો ખુણે ભરાતો લાગ જોઇ છાનો છટકી જાતો—શા૦
વખત વીનાં વાછરડાં છોડે મટુકીયો દુધની ફોડે
પેસી રસોડે—તાવડી તોડે
દોટ દઈ કાનો દડબડ દોડે—શામળીયાને૦

૧૬૯ કંસ વધ

રમીયે આનંદમાં, હરી સંગમાં, રહી રંગમાં,
બંસી નાદ સુણી સુતી જાગી નીંદ બીક ભાગી,
રૂડી ચાંદની પ્રકાશી શરદ પુનમની, (ભીંજી પ્રેમ રસમાં—રમીયે
રંગે રાસ ખેલો સંગે સુંદર શ્યામની.
સુખદ સંગ શ્રી કૃષ્ણનો, સુખદ શ્રી વૃજ મન,
સુખદ શરદની ચાંદની સુખદ સફળ જીવન -રમીયે
આવી આજ કરમાંહી નવલ કુસુમ કળી,
રહેજો લાલા ભારમાં રશના લેતા છળી
પ્રીતમ સ્પરસ થતાં સર્યું દેહતણું અભીમાન,
વીસરી હું પોતા તણું. ગોવીંદમાં ગુલતાન.
આવો આવો ને આજ રસ ઝીલીએ
રંગે રમીયે મળ્યા મોહનજી
આશો ના અળગા ઘડી જગજીવનજી
રસે ઝીલીએ રંગે રમીયે મળ્યા મોહનજી—રમોમે

૧૭૦ ફાંકડો ફીતુર

ઉલ્ટું સુલ્ટું દીકરા મ્હારા ચોકઠું ગોઠવી કહાડીએ દામ
કરીએ કંઈ નવા સુધારા પાટીયા ગોઠવી કહાડીએ નામ
કોલ દલાલના હાથો કારા કંબખતીમાં ભીડીયે હામ
ચુકલો મીતો વાજલે બારા ગરદન ઉપર જેલનો ડાહમ
ખુબીથી કર કોઇ કરમ રાખી મુઠીમાં ભરમ
છોડી દુનીયાની શરમ પાલ મવાલીનો ધરમ
મહેનતોનો બદલો ચાર
કુન્ડી પાક નરમ નરમ
એકને બદલે ચાર ચાર
કુન્ડી પાક નરમ નરમ
બાંધો કમર થાવો ગરમ
લઈ બ્રાન્ડી બેવડો રમ
બદલો નહીં મલે કમ
કુન્ડી પાક નરમ નરમ
કરીને લાખના બાર હજાર
કોઈને પ્યાર ને કોઇને માર
પીધરેને ખાવો ચાર
મેથી પાક ગરમ ગરમ

૧૭૧ પૂંકડો ફીતુરી

સાંભળ મ્હારી વાતો જાની મહોબતના મંદીરની
રાની ફીદા થયો દીલદાર (કરૂં હવે કેસ)
આશક થયો હું જાની દુનીયા અકારી માની
(બેસીજે મારી થા ઠાર)
મહારા મોહબતના પુલ ગોલ પાપડી જેવી ગુલ
તું બને મહારી મહોરદાર
મહારી મહોબતનો ભરમ ખાઉચ બાપના કસમ
ગુલે ગુલાબી ગુલનો હાર
ઓહુ સમજી વા ઇરચમજી
છેઓ નમુનેદાર
આય પેટન્ટ પીયારનો કરૂ બેડો પારકે
વાગે તમારા બારે

૧૭૨ ફીતુરી ફાંકડો

ત્હારી હલ્ક ગાડી હાંકોરે મેહેરામણુ ગાડીવાલા
ત્હારી મધરે ગાડી હાંકોરે સોદાગર ગાડીવાલા
અસ્મદ્ઘર ગાડી હાંકોરે રૂસ્તમજી ડાડીવાલા
નીપામા ગાડી હાંકોરે તાડીવાલા
ઘોડા છુટા થાનસે પીછે પડી પુકાર
દસ દરવાજા બંદ હુવા અઓર નીકલ ગયા અસવાર
રૂસ્તમ નાઠા જેલથી હાં પીછે પડી છે બુમ
ગુલ માટે સાધુ બની આંય ભેસની પકડી દુમ
ગંગા કીનારે ઘર કરો નાહવો નીરમલ નીર
આપ્યા વીના શુ પામીયેરે કહે ગયો દાસ કબીર
દરીયા કીનારે હોટલ કહાડો હાં પીવો બ્રાન્ડી બીર
લીધું તેનું નહીં આપીયેરે કહી ગયા બમનુ ફકીર

૧૭૩ દુખીઆરી

એજ્યુકેટેડ વાઇફ કે ઘો ઘો પીના પાઉં
પીછે પીછે હસબન્ડ ફીરે જોરૂ ફીરે જીસ ગાઉ
આઓ મેરી બ્યુટીકે મતવાલે કાહે ખફા હોકે હો બદગુમાન
ફીતરત તુમ નાહી કરો ખસમ નહી બહેરા હું મએ
જનટલ બન જાવો લવ દીખાવો ડારલીંગ
મેડ હમ હો ગએ ગમ જોસે તુમહારે મેડમ
તુમસી બીગડા કો તો અલ્લાહ સંવારે મેડમ

૧૭૪ દુખીઆ

સબહી સહાય સબલકે દુરબલકે ન સહાય
પવન જગાવત આગકો દીપહી દેત બુઝાય
ધીરજ રાખોરે દુખીઆરી કહાંતક અશ્કબારી
જુઠી પીતપે કાહે જાન એહ નીસારીઆ
છોડ છોડ ધ્યાન પ્યારી ન કર આહો જારીઆં
કલી એહ ખીલને ન પાઈથી બાગબાં આયા
ઉડાને પએરહને ગુલકી ધજીઆ આયા
ન ઉડને પાએ કે સઈયાદ નાગહા આયા
ગીરાને બરક જફા સૂએ આશીયા આયા
બહાર આનેકોથી મઓસમે ખીજા આયા

૧૭૫ પ્રભાત

ઊઠ પ્રભાત સમરીયે શ્રીગણેશ દેવા
માતા જાનકી પારવતી પીતા શભુ દેવા -ઉઠ--ટેક
એક દત દયાવંત ચાર ભુજ ધારી,
મળશાકે સીંદુર સોહે મુશકકી અશવારી—ઉઠ
અડનેકુ પાન પુલ ખાનેકુ મેવા
સકળ શ્રેષ્ટી તુમકું રટત શકર મહાદેવા—ઉઠ
સગ સીદ્ધી બુદ્ધી રીધ્ધી ચમર નીત્ય કરે.
વાકો નામ નીત્ય લીજે વીઘ્ન સરવે હરે—ઉઠ
કનક થાલ મુકત માલ જાન સહુ વારી,
તાનસેન ગજાનંદ ગાવત સુખકારી—ઉઠ.

૧૭૬ પ્રભાત

પઢોરે પોપટ રાજા રામના સતી સીતા પઢાવે—પઢોરે
પાસે બંધાવી પાંજરૂં મુખે રામ જપાવે,
પોપટ તારે કારણે લીલા વાંસ વઢાવું
તેનું ઘડાવું પોપટ પાંજરૂં હીરા રત્ને જડાવું—પઢો
સાકરના કરી ચુરમાં ઉપર ઘી પીરસાવું,
મુખેથી રામ નામ નીત્ય ઊઠીને જપાવુ— પઢોરે
પાંખ પીળીને પગ પાંડુરા કોટે કાંઠળો કાળો
નરશઈના સ્વામીને ભજો રાગતાણી રૂપાળો—પઢોરે

૧૭૭ દુખીઆ

ગોરી શકલ ઓર કાલી ચમડીયા એકહી કુદરતકી બનવઇયા
ગોરી શકલકો મોટર ગાડી પએદલ કાલી રાહ ચલઇયા
ગોરી પીએ લીંબુ ઓર સુંડવા કાલી પાનો ભરે જાતલઉયા
ગોરી પીયનવા પર કરે ટન ટન કાલી ડુમરવા પર નચવઇયા
ગોરી ઓઢે શાલ દુશલીયાં કાલીકે સરપર હય દુલઇયા
ગોરી ખાએ અલવા ઉબલા કાલાકે ઘર સાગ ચુલઇયા
કાલી પીવત છાછ બીચારી ગોરી ખાવત દુધ મલઇયા
કાલી મખીચા સરદીકી મારો ગોરી ડસતી બનકે તતઇયા
રામ બચાએ ગોરી બલાસે નીત માગત અંગરેજી માઠઇયા
રસોઇયા ખીલાઇયા ફોડલીયા બજાઇયા
બરાંડી મ ગાઇયા ગટરમેં સુલઇયા

૧૭૮ દુખીયા

ધોતી પજામા ઓર પતલુન, એહ સારે તેરે હુએ મઝનુન
લે લેકે બોસે ગુના ગુન
કરેંહેગે આફીસ ખુના ખુન;
શટ અપ યુ પુલીશ ડોંકી
ઘે સીમ ટુ મી ઓલ મંકીજ
હીંમત હુએ કયા ઊનમેં
લે લો છુરી એ મેડમ તુમ
કાટો કોસોંકે કાનો । જવાનકો લો ઇસ્મે કામ
સબ હુએ ગુલામ મેરે બેદામ કરેગે કયા કલામ

૧૭૯ દુખીયા

સાવરીયા નજરીયા કાહે ફેરો જાય મોસે
જોબનકે ગુલશનકે મજે લુટો બાર બાર
સીખક ગવનકો છોડા ફેશનકો
ચટક મટકસે મય બાજ આઇ સાજના
બનો પ્યારી દેસી નારી પહના સારી ચોલી ભારી
બાવકારી હોવે સારી હમારી દીલબર પ્યારી
નેટીવ ફેશ કી હો બ્યુટી તુમ
તાબેદારી તેરી સારી ગમ ગુસારી શરમ સારી
કરૂંગી કરૂંગી તેરે ચરનોકો સાજના

૧૮૦ ભરવી.

તારૂણી તુજથી નથીરે જુદાઈ, શશી વદની સુખ પામું હું આંહી.
વદન મનોહર તારૂ લલીતા, સઉરંભ અંગ જઘન સુખદાઈ—શ૦
ભ્રીકુટી વાક્રમ સ્મીત અતી વીક્રમ નીરખી પ્રીયા ભુલુ સરવેરે કાંઈ
ત્રણુસો સાઠ ત્યાગી તુજનેરે તુજ વીણુ મુજ ક્ષણકલ્પ સમજાઈ.

૧૮૧ લીલાવતી

અવર મદન અલબેલો આતો દીસે અવર મદન અલબેલો—આ૦
શરદપુનમના સુધાકર સરખો આજ નગરમાં ઉગેલો—આ૦
મનોહર કસ્તુરીયા મૃગ માફક જોઊં ઝરૂખે ઝુકેલો—આ૦
હુ નારભાગી નાથે તજી મને વેસ્યા અગાશે વસેલો—આ૦
ધન ગણીકા ધરણી તલ તુજને પ્રીય કરયો મમ પરણેલો—આ૦
ચદ્રચકોર મધુર મેઘ સમ મુજ મન રંગ રહેલો —આ૦
મદંધારા વેશે નહીં જાણે મમ છળ છેલ છબીલો—આ૦

૧૮૨ મોહીની

અરે હુ મસ્તાન પ્રેમની, મને કોઈ ન છેડોરે—કોઈ
લાચાર હુ બાચારી છુ શીદ લ્યોછો કેડોરે,
જુવાનીથી દીવાનીછુ મારો છે ડો છેડે રે—છોલ
પ્રાણુ દાન છે પ્રીતમા પુર્છા કરજો પ્રીત,
પ્રાણુ દાન તો સ્હેલ છે ડહ્યુ પ્રીતની રીત.
આધાર તું કીરતાર મારો પા- ડોડોરે.

૧૮૩ વી૦ ચ૦

મને સહાય કરશે મોરારીરે, વ્હારે ચડસે ગોવરધન ધ.રી
અહલ્યા ઉગારી મીરાબાઇ તારી, એની ચીતા કરીશ નહી મારી.
મજારી બચ્ચાને બળતા ઉગારી, મોક્ષ દીધો ગજેંદ્રને તારી,
દરોપદીના ચીર પુરયા થાશે તે સાહયકારી—મને

૧૮૪ વી૦ ચ૦

એ——માથે મટુંકી લઇ જઉ
પ્યારા લ્હેરીલાલાને દુધલડાં પાઉં—એ૦
હું ગોવાલણુ નાની નારી, પ્યારો મારો છે વીહારી,

૧૮૫ વી૦ ચ૦

કોઈ દુધ લ્યો દીલરંગી,
સોખીલા શાણ્યાં ઉમગી—હો-કોઈ
....
કેફી પીયે કંસુબલો ગાંજો પીયે અબુધ
દારૂતો દીવાના પીયે દાના પીયે દુધ—હાં—કોઈ
એક અમી રશ દેવનો બીજો રશ છે પ્રેમ
ત્રીજો રશ ગે.રસ ભલો પાધે કાયા હેમ—હાં—કોઇ
ગોરી ગવરી ગાયના ગોરા મારા દુધ,
હું પણ ગોરી ગોરડી ગોરૂં દીલ છે શુધ્ધ—હાં—કોઇ
... ...
હેમ કટોરો હાથમા માંહી અમૃત સાર
ચતુર હોય તે ચીતવે ગુણ સમજે ન ગમાર—હાં—કોઈ

૧૮૬ વી૦ ચ૦

મને રોકોના રસીલા છેલા મુકોને હાથ
મારો હુકો ના છમીલા વ્હેલા મુકોને હાથ
લ્હેરે ઝુકો અલબેલા ઘેલાં અવુ સઘાથ
મુકો કેડો—લાગો નેડો—છોડો છેડો
સાથે તેડ—ભોળી નારી કામણગારી
હું તો હારી—વાહરે પ્યારી - રોકોના

૧૮૭ વી૦ ચ૦

નેણમાં નીંદરા ન આવે જરી
મારો રામ ગયા વનવાસરે—નેણમાં૦
હંસ વીના મારા સરોવર સુનારે
વાઘ વીનાની વન વાટ રે—નેણમાં
પંખી વીનાનાં મારાં પાંજર સુનારે
મદીરો સુનાં સીતારામરે—નેણમાં

૧૮૮ રાગ દેશ દાદરો

રે એ ગોવીંદ રાકો ચરન અબતો જીવન હારે
નીર ભરન દીન ગઈ સો ધુકે કીનારે
હાથ પકડ લેત જાત મોહે મજ ધારે—રે એ

૧૮૯ ધી૦ મ૦

હાલો વ્હાલો લાલા મારા બાળા,
કુંવર મારા કાલા ઝુલોને આનંદમાં
લાગે મુખડું વહાલે હાસ્ય આનંદ મંદમાં
રહો માના વીસામાં ચમનમાં
હસતા સુમતાં વ્હાલાઓના વદનમાં
હાલો મ્હાલો મામાના ભુવનમાં
ઓછું આણે રખે રાજ મનમાં.
જઈશું થોડા દીનમાં વતનમાં બુલંદમાં—હા૦

૧૯૦ ભજન

પ્રેમ ભીક્ષા લાના બાળા ગુરૂને મંગાઈ,
ગુરૂને મંગાઈ બાળા ગુરૂને મંગાઈ—પ્રેમ૦
પહેલી ભીક્ષા જળ ભર લાના. કુવા બાવડી પાસ ન જાના
નદી તળાવકે છોડકે લાના, તુંબડી ભર કે લાના બાળા—ગુ૦
દુસરી ભીક્ષા લકડી લાના, બન ખંડી કે પાસ ન જાના
લીલી સુકી છોડકે લાના. દુના ભરકે લાના બાળા—ગુરૂ૦
તીસરી ભીક્ષા આટા લાના, ગામ બસ્તી કે પાસ ન જાના,
માબાપકુ છોડકે લાના, ઝોલી ભરકે લાના બાળા—ગુરૂ૦
ચોથી ભીક્ષા દરશન લાના, કાઝી બમન પાસ ન જાના,
જોગી ફકી કુ છોડકે લાના નયના ભરકે લાના બાળા—ગુરૂ૦
ચોર નગર સુલતાન દીવાના, ભીક્ષા માગન કીસ ઘર જાના,
ઘટકે મઠમેં ગુરૂકુ સમજાના, એહી ધ્યાન લાના બાળા—ગુરૂ૦

૧૯૧ અલીબાબા

સારી પયસેકી બહાર, પયસેસે કારોબાર
પયસેકા પ્યાર, પયસેસે યર ગાર તાબેદાર
ગર હો કોઈ ચમાર. યા હો કોઇ કુમાર
પયસે હો ચારતો બેશુમાર કહેલાએ ઈજ્જતદાર
પયસેકી સબકો ચાહ મોહતાજ હો યા શાહ
પયસા, પયસા, પયસેકા વાહ વાહ
કેઈ પયસેકા મજુર કૈ કે હયે જાજરૂર
કહે ઉમકો દુર સબ બેકુસુર દુર બેશઉર
ધોબી હો યા હજામ, પર હે વે પાસ દામ
સબ ખાસો આમ, સઓ સઓ સલામ ઝુકઝુક કરે સુદામ

૧૯૨ — ભજન

જેસલ કરી લે વીચાર, માથે જમ કેરો માર.
સ્વપ્ના જેવો છે સંસાર, તોળી રાણી કરે છે પોકાર
આવોને જેસલરાય, પ્રેમ થકી આપણ મળીએ,
પુરા સાધ્યા હોય ત્યાં જઈ ભળીએરેજી
આ ભવ આવ્યો અવતાર, માથે મત ગુરૂ ધાર,
જાવું ધણીને દુવાર, બેલડી ઉતારો ભવપાર—આવો૦
ચાંદો સુરજ વસેછે આકાશ, નવલખ તારા એની પાસ
પવન પાણીનો પ્રકાશ. સહુ લોક કરે તેની આશ—આવો૦
ગુરૂના ગણનો નહીં પાર, ભકતી છે ખાંડા ધાર
નુગરા શું જાણે સંસાર, એનો એળે ગયો અવતાર—આવો૦
છીપુ સમુદ્રમાં થાય, કાકી ધન્યરે કમાય,
સ્વાંતીના મેહુલા વરસાય, ત્યાંતો સાચા મોતી થાય—આવો૦
મોતી એરણમાં એરાય, માથે ઘણ કેરો ઘાયે,
ફુટ ફટકીયાં કે'વાય સાચાનીતો ખરે ખબરૂ થાય—આવો૦
જીવની ગતી ગુરૂની પાસ, કેવી કસ્તુરીની બાસ,
તોળી રાણી તેજના અંબાડ, સેવકોની લેવા આવે લાજ—આવો૦
નવલખ કોથળીયું બંધાય, તે તો ગાંધીડા કેવાય,
હીરા માણેક હાટે વેચાય, તે તો મુલે મોંઘા થાય—આવો૦
નીત્ય ઉઠી નાવાને જાય, કોયલા ઉજલા ન થાય,
ગુણકાનો બેટો બાપ કોને કેવા જાય, માવડા મેએ કણ ન વેડાય
દેખી દેખી કરવાને જાય, એતો અધુરી કેવાય,
હાથમાં દીવો લઇ કુવે પડવા જાય,
ચાર જુગની વાણી વળી રાણી ગાય—આવો૦

૧૯૩ નવલશા

લગ જાયગી મહારાજા નજરીયા મહારાજા નજરીયા—લગ
મેરે સનમ જાની બાંકી ટોપી મત પહોરો
દીલદાર જાની ખુલ્લો રખો મત સેથો-નજરીઆ
મેરે સનમ જાની દ્રગમે સુરમા મત ડાલો,
દીલદાર જાની ટેડીઓ ચાલ મત ચાલો—નજરીઆ

૧૯૪ ભજન

બંગલા ખુબ બના મહારાજ, જયાંમે નારાયણ બોલે,
ઇશ બંગલેમે દશ દરવાજા, બીન પવનકા થંભ
આવન જાવન કોઇ નવ દેખે, એહી બડા અચંબા,
ઇસ બંગલેમે બાજા બાજે, બાજે સાંજ સવેરી,
તાલ પખાજ ઓર મરદંગ બાજે, રાગ છત્રીસેં ગાવે—બંગલા૦
હાડ ચામકી દેહ બનાઈ, તામે નાડીકા કોટ
બાજીગર ખેલ મચાયા, રંગ ખુબ ચડાયા—બંગલા૦
પાંચ પચીએક પાતર નાચે, મનુવા તાલ બજાવે,
સુરતકી નુરતકી મરદંગ બાજે, રાગ છત્રીસે ગાવે—બંગલા૦
રોમ રોમકી છાંય બીછાઇ, ત્રણ ગુણુકા ગાલા,
કહેત કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, ચેતન સુનવા વાલા-બંગલા૦

૧૯૫ ભજન

કળીજુગતો આવ્યોરે દુનીયામાથી ઘટી દયા,
મોટા મોટા માજનેરે, લક્ષાપતી લોભી થયા,
ધરતીમાંથી ધરમ ગયુરે. પાપનું બંધ્યું પુર,
પરજનતો પાંગળા થઇને, વરસે, મેહના થઈ ચકચુર,
ધરતીએ રસ ચોરયારે, વાવ્યા કણો વણુની ગયા—ક૦
શુરાનુ શુરાપણું ગયું ગયુ સતીનુ મન,
વેદી ભેદી પંડીત પુરાણી, સહની મટી ગઈ મત,
કળજુગનું એવુ કારણરે, લોભમાં લાગી રહ્યા-કળીજુગ૦
પ્રથ્વીમાં પાખંડ પુજાશે, વીપ્ર કરે વેહેપાર,
સન્યાસી ધન સંચરવા લાગા, પતીવ્રતા નહીં નાર,
સત્ય ના જડે શોધ્યુંરે, અસત્યના ઓઘ થયા-કળીજુગ
છત્રપતીતો વાચા ન ચુકે,-તે દુખ કોને કહેવાય,
કથાતો કુપાત્રની સુણશે, પ્રસનતો ગરોડાને પુછાય,
દાસ ધીરો કહેછેરે, અજ્ઞાની તે તો અંધ થયા-કળી૦

૧૯૬ નવલશા

ઘરની શોભાછે ઘરવાળી, નરને શાંતી સદા દેનારો—ઘર
નારી વીનાના નર અરધા ધરમ કરમ વયવહારી
સસારે સ્વરગે સોહાએ, જે નરને ઘર નારી—ઘરની
મગળ સ્વરૂપા મંગળનામી, મંગળમય કરનારી
જે ઘરમાં નારી પુજાએ, તે ઘરનો બલીહારી—ઘરની

૧૯૭ ભજન

હું તો ભુલી મારા મનડા કેરો હાર, જમનાને કાંઠે—હો સખી૦
એક એક મોતી મેરો લાખ ટકેકો—અરે હાં
તેનો ઘડાવ્યો નવસરે. હાર, વાલમજી હુનો ભુલી મારા મનડા કેરો
જમનાને કાંઠે વ્હાલે રાસ રચ્યોરે—અરે હાં
તેમાં ગુમાવ્યો નવસરો હાર—વાલમજી હું તો ભુલી મારા મોતી૦
સાસુડી જુઠી મોરી નણંદ હઠીલી—અરે હાં
ન્હાનો દેવડીઓ દે છે ગાલ—જમનાને કાંઠે
વદ્રાવનમાં વહાલે રાસ રચ્યો છે,
સોલસે ગોપીમાં ઘેલો કાનરે—અરે હાં
બ.ઈ મીરા કહેછે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ
એને ભજીને થઈછું ન્હાલ-જમનાને કાંઠે

૧૯૮ બોલતો કાગળ

રંગી, આ દુનીયાના રંગીએ રગી તે રંગી બેરગી, દુનીયા દોરંગી
સાગર પાણી શીતલમાં, વડવાનલ તેના તળમાં,
આગ ને પાણી બન્યાં સંગી.
આજે અંગી મનાતા, કાલે ભુજંગી થાતા,
કોણ ભુજંગી કોણ અંગી.
વાયુ જે દીપક ઠારે, આગને એજ વધારે,
પ્રભુની પ્રભુતા એ દે રંગી.

૧૯૯ બોલતો કાગળ

આવો કોઈ વૈદરાજ ઓસડ અજમાવો,
આ લાગી લગન વીસરાવો,
પ્યાલો જે પ્રીતીનો ઝેરી પીવાણો તે,
પાછો કઢાવો યા પચાવો.
કહેછે કોઇ કંઈ કાન કંઈ સાંભળે છે
કંઇ કહેવા જતાં આ જીભથી કંઈ નીકળે છે
જવાનું કય'ય ને આ પાય કયાં આડા વળે છે
થતું નથી કંઇ બીજું પણ ચીતડું ભડભડ બળે છે.
એ છોડાવો લગન, આ મીટાવો અગન, શાંતી લાવો.

૨૦૦ બોલતો કાગળ

હર ફેશનમાં, પોઝીશનમાં, ઓ યસ આઇ એમ બ્યુટીફુલ મેડમ
જે દેખતા તે સહુ કહેતા, ગુડ ડે બાનુ વેલકમ,
મુછાળી મેડમને હરદમ ખુશાલી આહાહા હાહાહ.
આઇગ્લાસ આંખ ઉપર ને માથે વીગ કાળી
અંબ્રેલા લેડી ફેશનની હાથમાં રૂપાળી.
છે લેડી બુટ પગમાં ને વાચ ખીસે ઘાલી,
મોંપર લગાવ્યો પાઉડર ગાલે લગાવી લાલી
(જે દેખતા તે કહેતા જુઓ કાળી મડમ ચાલી)
હુ અલબેલી, નાર નવેલી, સુધરેલી કહેવાઉં, બલીહારી જાઉં.

૨૦૧ બોલતો કાગળ

આશક ખરજુચા જેવા, માશુકનો પૂર દમામ,
ચાહે રાડે કે માંડે, શું અમને તેથી કામ,
જાણે ઘરડી ઘોડાંને પહેરાવી લાલ લગામ
જોડી જુગતી છે એવી, કે જોવા મળશે ગામ
વર લોભ ધરે કન્યાનો, જમવાને માગે જાન
ઘોડાને બદલે ખાંધો, ગીતડાને બદલે કાણુ
અહી માંડવડો મંડાયો, ત્યાં કાષ્ટ ગયા સમશાન,
ચોરીને બદલે ચોકો, ને 'રામ બોલો ભઇ રામ'

૨૦૨ સ૦ ચ૦

શીતલ ચંદ્ર જેવું વદન કાન્તીમાન,
નયન મીચી લે તું શાંતીથી વીરામ,
જાણે જઈ ભેટું એવા ઊમળકા આવે છે,
બોલું કંઇ બોલું ત્યાં તો શરમ દબાવે છે,
કાંઈ કાંઈ અંતર થાય, થાય થાય ના સ્હેવાય
થર થર થર કંપે કાયા, સ્વર થરડાએ છે.
ચાલું ત્યાં ચરણો અન્યોઅન્ય અથડાએ છે.
લાગી લાગી હાં સ્મર લ્હાય લ્હાય લ્હાય અસહાય
જાગોજી જાગો વહાલા નીંદ્રા વીસારી દો,
રાગી થઇ ત્યાગી વહાલા ત્યાગી સમાધી દો,
બળી બળી લાગું હું પાય-પાય પાય ઢાળું વાય.

૨૦૩ બોલતો કાગળ

ક્યાંથી આવી રે તું છટેલી છીનાળ,
કે કકાસ કરવા કાજ તું ખડી,
છાની છાની રે હવે તું શાણી નાર
શું પીછાણુ તને પ્રપંચની પડી
જોઈ તને ચીત્ત ચરરરર, ચરર ભડકે મ્હારૂં બળે
અરે જારે પ્રજાળી હોળી
ચુપ ચુપ અરે જા અરર અરર આ શુ ચપચપ કરે
આવી જોડી મળે નાં ખોળી
થઇ શાણારે લજ્જા મેલીને લોભાયા
ઠીક ફસાણા રે આતો મોહનની છે માયા
વાહ મોહનીઆ વાહ
નફ્ફટ નીકલને
રાંડ તુ ટળને
બસ જા, દુર થા,
હાય હાય હાય
જોવા જેવીરે આજે ખુબ ધમાધમ જાગી
નહીં બંદાની ટ્રીકમાં ખામી, ખુબ થઈ વાહ ખુબ થઈ.

૨૦૪ દેશ ઠુમરી

સુનો તુમ યાર પરદેશી બચન કયેસેં નીમ વેંગે —સુનો
નદીયાં જોરસે બેહતી ખબઇઆં સુજ નહીં પડતી,
પોકારૂં અપને હેમતકું લગાદે ઓ પાર મોરી નઈયાં—સુનો
બાળપન ખેલમેં ખોયા, જુવાની નીદભર સોયા
બુઢાપા દેખકે રોયા ન દુજા આસરા તેરા —સુનો

૨૦૫ બોલતો કાગળ

બચ્ચા કચરા, કંઇ સાવધ થા, બુબખ બુઢઢા ચસકેલ દીસે,
આ ઘનચકર, મોહીની દીપવર, જો મીણુ બની પીગળેલ દીસે
કાંઈ દાળમાં છે કાળું એ નકકી થયું,
શું ખરો છે ભેદ એ તો જાણવું રહયું,
પાસને નાપાસનું દરદ નવું થયું,
શરમ શરમ બુઢાનું હવામાં ઉડી ગયું.

૨૦૬ પરશુરામ

અરે હાંહાં જરા ધીરે ખેંચો ભ્રકુટી કમાન
અરે જાઓ કરો શાને ઘેલી અડપલાં આમ
ધરી ભરકુટી કમાને, ઝેર લા, નયન બાણે
સાંધો સહામે સ્નેહીને સંધાન—
જાણું શું હું બાળાભોળી, કરો શાને આ ઠઠોળી
જાણુ શું હું તીર શું કમાન ?
થઈ ભોળી ને અજાણી, ભરકુટી કમાન તાણી
મોહીની મારે શાં મોહબાણ

૨૦૭ પરશુરામ

મુરખો સસરો મુરખી સાસુ સ્ત્રી પુજન શુ સમજે
બસ તું સામી મુજ મનહરણી, આ અંતરમાં રમજે,
આ શાસ્ત્રી ને આ શાસ્ત્રાણી વાહ ભાઇ વાહ
કેમ ભાઇ કેમ
એમ ભાઈ એમ
આ શાસ્ત્ર પ્રમાણ બન્યું કંઈ નવ સમજાય
ધીરી બાપુડી ધીરી આગળ જો જો કે શું ગોટાળા
હું તો હાય મરૂ શરમાઇ
મુરખો મલ્યો હાય જમાઈ
મુરખો તુને તારો બાપ સસરા
વાહ, વાહ, વાહ, મુરખો

૨૦૮ પરશુરામ

જાઓ જાઓ સલુણા ન સતાવો,
બાળા ન બહીવરાવો જોઇ એકલી એકાંતમાં
આવો આવો સુંદરી ન શરમાઓ,
લઈ લો રંગ લ્હાવો રસીલી ખરી ખાંતમાં
જોબન ગુલાબ ખાલ્યું બે ઘડીનું લાગશે.
નર ભમરજી રસ ચુસી ભાગશે,
કોરે કાષ્ટ તે કળીમાં તન તાપશે,
નર ભમર તો દેહ પ્રાણ આપશે,
તો તો આવો ભેટો સ્નેહે સુજાણ ભમર
ચાલો વ્હાલી મહાલો હવે નારાંતમાં—જાઓ

૨૦૯ સ૦ ચં૦

પાપીનાં મોહડાં કાળા, સતીઆની ઓલખાળા
થન થન કુટીલ મન શુ કરે, તનમન કરી લે તું ભલે,
દોરી છે સહું તુજ, હાથમાં જગનાથના
શું કરે ભલા વૃથા બડાઈ પ્રભુ કરતા, જગધરતા, સંહરતા
અદદલ ઈન્સાફ તેના હાથયાં નાદાન કર ગુમાનના
પાપીની ધારણા થાય અંતે ધુળધાણી
તજ શઠતા, દુરજનતા, મન કરતા, નીષ્ઠુરના

૨૧૦ સ૦ ચં૦

પ્રીતી કરી શું તરછોડી પરદેશી.
હાં છોડી પરદેશી, હાં છોડી પડદે.
ત્યાગી કુમુદ વન ભટકી ઓ ભમરા,
આવ્યો અહીં શુ ફરી દોડી પરદેશી,
હાં દોડી પરદેશી, હાં દોડી પડદે
ઉડીજા, ઉડીજા, પંખી મુસાફર,
રેન રહી છે હવે થોડી પરદેશી,
હાં થોડી પરદેશી, હાં થોડી પડદે

૨૧૧ સ૦ ચં૦

અયસે પાપી નર હોવેંગે કલજુગમે,
પગડી બાંધે પેંચસવારે ઠુમક ઠુમક પાઉ દેગે,
ગલીઓં કે બીચ ફીરે બાવરે, નાર પરાઈ પાપી તકત ફીરેંગે
ભુખે પ્યાસે સાધુ આવે, ચપટી ચુન ન દેગે,
સાલા સસુરા રોજ જમાવે. ભાઈઓસે પાપી રાંડ લડેગે
લાલ સ્થભ લોહેકો ધખાઈ ઉસકે સાથ બંધેગે
તુલસીદાસ ભજો ભગવાના, પાપ પુન્ય દોનો સંગ ચલેંગે.

૨૧૨ સ૦ ચં૦

હું પરણું કદી નહી, પીડા ધરૂં નહી શીરે કદાપી સંસારની,
રહું બાલકુમારી, સદા બ્રહ્મચારી. હુ ભકતી કરૂં વીશ્વાધારની,
પ્રીતીતણા પીંજર વીષે પરવશ થઈ પડવું નહીં,
સંબંધીઓના બંધની બેડીથી તન જડવુ નહીં,
આ નાટકી સંસારની દુગધા મહીં મરવું નહીં,
અમૃત ગણીને વીષય વીષ પીવાનું મન કરવું નહીં.
જુઠાં માયાં અંધેરમાં હું પડું નહીં રહો વાત હ્રદય વીચારની

૨૧૩ રાગ કાનડો-તીતાલા

ઢંગરવા છોડો બૈયાં મોરી
કરકન લાગીરે નાદાન ચુરીયા
દોઉ કરનસે પકડ મરોરી—ઢંગરવા
તુમારે મીલનકો આઇરે પીયરવા
સાસ નંનદકી મય ચોરીરે ચોરી—ઢંગરવા

૨૧૪ રાગ પીલુ બરવો

લગા હય દીલ પ્યારેસે નીબા હોગે તો કયા હોગા
હમારે કલબમે પ્યારે સદા રહોગે તો કયા હોગા—લગ હય
હમીકો ચાહ મીલનેકી મીલાવોગે કયા હોગા
હુસ્ન ચસ્મોકે પ્યાલે ભર પીલાવોગે તો કયા હોગા—લગા હય
જરા દીદાર તુમ અપના દીખાવોગે તો કયા હોગા
હુમ મરતે હય તેરે ગમમે જીલાવોગે તો કયા હોગા—લગા હય
અજબ દીદાર રોશન હય છોપાવોગે તો કયા હોગા
ચમન બીચ આન કર મુખડાં દીખાવોગે તો કયા હોગા—લગા

૨૧૫ રાગ ભુપ કલ્યાણ

છબ સુંદર દીખાયે લીનો મોહે લુભાયે
મોસે મધુર મધુર રસ બતીયાં બનાયે—છબ
બાત કરત મુસકાયે કાયે
ઈત ઉત ચોત વત કછુ ચીત ચુરાયે
અયસો ચચલ મન મેરો હરત ધાય—છબ

૨૧૬ પદ રામકલી

ઉઠ સજન ભોર ભઈ હરી ભજન ગારે,
પશુ પછી જીવજંત સંગ હો પુકારે—ઉઠ૦
ભોર હુઈ ભજત હું પ્રભુ નામ તહારે
સુખ ચેન સોહોવે આજ સુપૂળ દીન પીચારે—ઉઠ૦
કરત હું કરજોડ બીનંતી તેરે દવારે,
દુખ દલાદ્ર સંકટ મેરે પ્રભુ તું નીવારે-ઉઠ૦
જાકો સુભ નામ લેત પાપ ગયે હારે,
સકળ જગત સ્વામી તુને રચ્યો જુગત ભારે—ઉઠ૦
સૂનો જગનાથ કીયે પાપ હયે બપાર,
સાગર ભવ કોન બેહ ઉતર જાઉ પારે—ઉ૦
ફીરોજ અંતર ભજન કરો તોજ પ્રભુ તારે
તન મન સેવા બીજ સદા રહો ન્યારે—ઉઠ

એ ચાંજો ખાસ કરીને યાદ રાખજો.

તંદરૈસ્તીની સંભાળ, અને કરકશર,

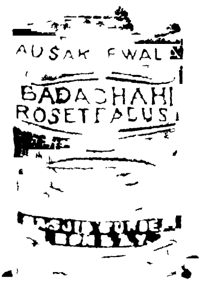
પઈસા બચાવવા હોય, તંદરેસ્તી જાળવવી હોયતો સરવેથી

પહેલા તમે

બાદશાહી ચાહને

પસંદગી આપજો.

બાદશાહી ચાહ

સ્વચ્છ ને ઉત્તમ છે. ગરીબ તેમજ શ્રીમતો માટે એક સરખો છે.

બાદશાહી ચાહ અને કાફી નામ પ્રમાણેજ ગુણ દેખાડશે કાંકે તેની સાએ તીજ ઉંચી ચાહનું મીક્ષચર છે.

આ ચાહ અને કાફી એકવાર તમો પીવા માંડશો તો તમો કદીબી બીજી ચાહની અરારો જશોજ નહીં.

જયારે ચાહ ખરીદવા ચાહવો તો ખાસ કરીને કોઇબી મડકેથી બાદશાહીજ ચાહ ખાસ કરીને માંગજો અને તે વાજબી ભાવે તમો ખાતરી માટે ઉંચો માલ મેળવી શકશો.

જથાબંધ ખરીદનારા તથા વેપારીઓ માટે ખાસ સગવડ

☞ આ પ્રસીધ્ધપણુ મેળવી ચુકેલી ચાહનો એકવાર ટેસ્ટ કરશો તો તમે પછી બીજાને પણુ તમે ભલામણો કરશોજ. કાકે આ ઊત્તમ ચાહ નામ પ્રમાણેજ તેના ગુણ દોષમાં પુરવાર થઇ છે.

☞ બહારગામ માટે એજંટો જોઈએ છે.

ઠેકાણું—બાદશાહી ટી અને કાફી ડીપો.

માલેક—એ, ડી. સાકરવાલા,

જકરીઆ મસીદ—મુંબઈ.